

انسان، اسلحه و جنگ

محمد مظلوم خراسانی (دانشیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه فردوسی مشهد)

mmkhorasani@ferdowsi.um.ac.ir

چکیده

تاریخ جامعه بشری توأم با جنگ بوده است، تمایز انسان با دیگر موجودات در سلط بر طبیعت و تسخیر آن است که برای تحقق این سلط از طریق تعقل اقدام به ابزارسازی کرده است. ابزارسازی زمینه تولید و انباشت سرمایه را فراهم کرده و برای حمایت از این منافع مادی و خواسته‌های برتری طلبانه، توسط تولید ابزار اقدام به ساختن اسلحه کرده است، تکامل تولید ابزار به همراه تکامل تسلیحات بوده است و جوامع صنعتی با تولید و تجارت اسلحه به اقتصاد خود وجود قوام پخشیده و پشتوانه بازار کار، صنایع فلزی و تسلیحات را فراهم نموده‌اند. پیش‌رفت فن آوری و علوم در خدمت قدرت‌های سیاسی منجر به رقابت بر سر قدرت و سیطره بر جهان شده است که نهایت آن گسترش و تولید تسلیحات کشتار جمعی است.

برنامه‌های خلع و کنترل سلاح و مقررات بین‌المللی در کاهش و جلوگیری از جنگ تأثیری نداشته است. پیشنهادات مخالفین جنگ با راه حل تغییر ساختار اجتماعی کافی نیست، هم‌چنانکه نظریاتی که تلاش در جهت از بین بردن جنگ را بیهوذه می‌دانند، به چالش کشیده می‌شوند و قابل انتقادند.
کلید واژه‌ها: تولید^۱، امنیت ملی^۲، جنگ^۳، فن آوری^۴، نظامی گری^۵.

۱- Production

۲- National Security

۳- War

۴- Technology

مقدمه

بی‌شک بررسی پدیده‌های اجتماعی در حیطه علوم اجتماعی قرار دارد، یکی از پدیده‌های اجتماعی که ابعاد اقتصادی، فرهنگی، جمعیتی، روانی و . . . دارد، پدیده جنگ است. به قول دورکیم^۱ جامعه‌شناس به صورتی دیگر بیان تاریخ است و تاریخ در هر مرحله زمانی شاهد جنگ بوده است، تبیین واقعه اجتماعی با هر درجه از پیچیدگی زمانی ممکن می‌شود که تکامل آن را در جوامع مختلف مقایسه کنیم و این کار با کمک تاریخ شکل جامعه‌شناسی مقایسه‌ای می‌گیرد، جامعه‌شناسی مقایسه‌ای خود جامعه‌شناسی است (دورکیم، ۱۳۶۲: ۱۶۶). جنگ‌ها با ابتدایی‌ترین ابزار جنگی تا پیش‌رفته‌ترین تسليحات شکل گرفته‌اند و این ابزارآلات جنگی در فرآیند تولید و توأم با تکامل و پیش‌رفت ابزار تولید بوده است، ویژگی زندگی اجتماعی انسان با فعالیت تولیدی همراه بوده است و تغییر و تسعیر نسبی طبیعت توسط انسان از ویژگی‌های بارز زندگی آدمی است.

مبارزه و خشونت و نهایت سازماندهی هیجانات و خشونت جمعی به خاطر توفيق طلبی و منافع جمعی در جنگ‌ها کاملاً مشهود است. جنگ‌ها در زندگی اجتماعی انسان با ابزارآلاتی به وقوع پیوسته که ساخته دست انسان به خاطر از بین بردن همنوع خود بوده است، چیزی که در زندگی بقیه موجودات مشاهده نمی‌شود.

جوامع کوچک و توسعه نیافته با تسليحات ابتدایی و تکامل نیافته جنگ کرده‌اند، ولی جوامع توسعه یافته و ایجاد پیمان‌های بزرگ نظامی بین کشورها از نظر تسليحاتی پیش‌رفته و تکامل یافته‌تراند.

هر اندازه جامعه از نظر علمی و فن‌آوری صنعتی‌تر شده باشد، به همان اندازه هم پیش‌رفت و تکامل تسليحات افزایش یافته است.

۱- Militarism

۲- Durkheim

در این نوشتار سعی شده است که تلاش تولیدی و فعالیت‌های علمی انسان را در هر مرحله از تاریخ را با ابتكارات تسلیحاتی مرتبط ساخته و ارتباط جنگ با نوع جوامع را مورد بررسی قرار می‌دهد.

بیان مسئله

تاریخ از دیرباز شاهد اعمال خشونت و پرخاشگری از طریق انسان‌ها نسبت به یکدیگر بوده و انسان با طبیعت در تضاد بوده است. دگرگونی و تسلط بر طبیعت، یکی از ویژگی‌های زندگی مخصوص به آدمی است. دگرگونی و تسلط بر طبیعت به خاطر رفع نیازهای انسانی با استفاده از تعلق و تفکر که وجه تمایز انسان با دیگر موجودات است، به کار گرفته شده است. تاریخ زندگی بشر شاهد این درگیری با طبیعت به خاطر رفع نیازهای خود بوده است. در این راستا زندگی انسان مملو از کشمکش‌ها و جنگ‌های بی‌شماری بوده که ویژگی این درگیری‌های فیزیکی پرخاشگری و خشونت بوده است. عقل سالم انسان را به اجتناب از جنگ دعوت می‌کند، اما بررسی رفتار خصوصت‌آمیز انسانی تحت تأثیر عوامل غریزی است که این گونه رفتارهای پرخاشگرانه را در رفتار حیوانات هم می‌توان مشاهده نمود. چرا حیوانات با یکدیگر در جنگ و جدال‌اند؟ این موضوع را زیست‌شناس معروف چارلز داروین^۱ به مقوله تنافع بقاء نسبت می‌دهد.

علت اساسی نزاع و جنگ و جدال بین حیوانات و جانوران متفاوت در ارتباط با نیازهای مادی و اساسی حیوان یعنی غذا است (ادیبی، ۱۳۷۹: ۸).

البته جنگ در بین حیوانات هم نوع در شرایط طبیعی کمتر بوده و در زمانی که شرایط غیر طبیعی بر زندگی آنان تحمیل می‌شود، خشونت بین حیوانات هم نوع بروز می‌کند. جنگ بین انواع حیوانات بنا به نظر داروین منجر به انتخاب اصلاح و تکامل برخی از انواع آن گردیده است و بر همین اساس جامعه‌شناسانی مانند گالتن^۲ که متأثر از زیست‌شناسی داروین قرار

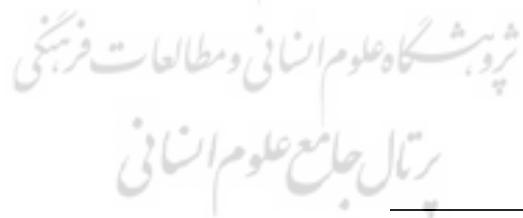
۱-Ch.Darwin

۲-Galton

گرفته‌اند، مکتب سوسيال دارونيسم يا دارونيسم اجتماعي را مطرح و علت به وجود آمدن نابرابري‌هاي اجتماعي را در عوامل طبیعی و زیستی دانسته‌اند (وشوقي، منصور و نيك خلق، على اکبر، ۱۳۷۱: ۲۴۳) يا افرادي چون لودانتک^۱ و کنتون^۲ پدیده‌هاي خصوصت‌آميز و جنگ در میان انسان‌ها را در مقایسه با تقسیم کار اجتماعي مهم‌تر می‌دانند که متأثر از نظریات دارونيسم می‌باشد (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۲۷). با مطالعه تاریخ در جوامع مختلف شاهد جنگ بوده‌ایم، همان‌طوری که دورکیم جامعه‌شناسی را به شکلی دیگر بیان تاریخ تعریف کرده است (همان، ۱) به همین خاطر بررسی پدیده جنگ و پرخاشگری و خشونت با ابتدایی‌ترین وسائل و جنگ‌افزار تا پیش‌رفته‌ترین آن شکل گرفته که این تسلیحات به‌واسیله انسان اختراع و تولید شده است، هر اندازه جوامع توسعه یافته‌تر باشند، صنعتی‌تر شده و درنتیجه در تولید تسلیحات هم به مدد پیش‌رفت علم و صنعت افزایش و گسترش یافته‌اند.

تعريف مفاهيم

پرخاشگری:^۳ را از ریشه لاتین (aggreedi) به معنی اقدام برای حل یک مسئله دانسته‌اند. علت پرخاشگری از بعد روان‌شناسی به ناکامی، محرومیت^۴ و سرخوردنگی برمی‌گردد. وضعیت محرومیت به مانند مانع و سدی شباهت دارد که رسیدن انسان به خواسته‌هایش را مسدود می‌کند. محرومیت با فشار روانی^۵ یا تعارض روانی^۶ قابل مقایسه است (مان، نرمان ل، ۱۳۶۳: ۴۵۷).

- ۱- Le Dantec
- ۲- Quinton
- ۳- Aggression
- ۴- Frustration
- ۵- Psychological Stress
- ۶- Mental Conflict

جنگ:^۱ کوینسی رایت^۲ جنگ را این چنین تعریف کرده است «جنگ می‌تواند نزاع همزمان میان نیروهای مسلح، احساسات مردمی، تعصبات حقوقی و فرهنگ‌های ملی تلقی می‌شود» (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۳۳).

کلازویتس^۳ نظریه پرداز مشهور نظامی در مورد هدف جنگ بر این باور بود که هدف از جنگ به عنوان عملی خشونت‌بار و وادار کردن خصم و دشمن به انجام خواسته‌های طرف دیگر می‌باشد. گاستون بوتل نظریه پرداز مشهور جامعه‌شناسی جنگ که واژه جنگ‌شناسی^۴ را برای اولین بار پیشنهاد کرد، در تعریف جنگ می‌گوید: جنگ مبارزه‌ای است مسلحانه و خونین که طرفین و گروه‌های درگیر از سازماندهی برخوردارند. (هاوارد، مایکل، ۱۳۷۷: ۶۸ و گاستون بوتل، ۱۳۶۸: ۳۲).

تولید:^۵ به معنی اقتصادی آن، حاصل فعالیت اقتصادی انسان است که در نهایت به آفرینش کالاهای خدماتی منتهی می‌شود که قادر به ارضای نیازهای افراد و جماعتات می‌شود. تولید با مناسباتی همراه است، مناسبات تولیدی، مبنای واقعی شکل و سازمان هر جامعه است. شیوه‌های به دست گرفتن ثروت و درگیری و مبارزات طبقاتی را شامل می‌شود. روش‌های مختلف تولید باعث پیدایش نظامهای سیاسی - اجتماعی متفاوتی را فراهم می‌کند. (آلن بیرو، ۱۳۷۰: ۲۹۷).

امنیت ملی^۶

امنیت در لغت به معنی ایمن شدن، در امان بوده و از طرفی دیگر مفهوم امنیت به مصونیت از تعرض و تصرف اجباری بودن و رضایت و در مورد افراد به نبود هراس و بیم و

۱-War

۲-Quincy Wright

۳- Clauswitz-

۴-Polemologie-

۵-Production

۶-National Security

تأمین حقوق و آزادی‌های او تعبیر می‌شود (صدیق سرداشتی، ۱۳۷۵: ۱۱۵). امنیت اجتماعی را توانایی جامعه برای حفظ ویژگی‌های اساسی‌اش در مقابل تهدیدات تعریف شده است (نویدنیا، ۱۳۸۲: ۶۲) و امنیت ملی را حفظ‌کیان و اساس هویت تاریخی یک ملت در مقابل هجوم بیگانگان دانسته‌اند.

نظامی گری:^۱ به معنی اهمیت فوق العاده دادن به آیین‌های نظامی و تبلیغات دائمی سیاست خارجی توسعه طلبانه و متجاوز، به نحوی که در نهایت روابط بین‌الملل را به خطر می‌اندازد. (می‌یر، پتر، ۱۳۶۸: ۱۰۷).

فن آوری:^۲ از ریشه یونانی به معنای مهارت و گفت‌گو گرفته شده است. فن آوری با پیدایش دانش کاربردی به وجود آمده است و فلسفه فنون را به معنی وسیع آن در نظر گرفته‌اند و به قول لالاند^۳ فن‌شناسی به معنی مطالعه روش‌های فنی با در نظر گرفتن ابعاد کلی آن و روابطش را با توسعه تمدن در نظر گرفته است. (آلن بیرو، ۱۳۷۰: ۴۲۶).

چارچوب نظری

در ارتباط با جنگ صاحب‌نظران با سلایق متفاوت، این پدیده را مورد قضاوت و تجزیه و تحلیل قرار داده‌اند. هگل^۴ اعتقاد دارد که جنگیدن بیشتر عملی اخلاقی است، زیرا در تاریخ حقیقت آزادی توسط جنگ تحقق می‌یابد. (جهانبگلو، رامین، ۱۳۶۸: ۹۲) و یا از دیدگاه هگل "جنگ مرحله‌ای است از تعالی انسان، شهروند در برابر دنیای نیازمندی‌های وی" (همان، ۸۰).

^۱ Militarism

^۲ Technologie

^۳ Laland

^۴ Hegel

در اندیشه مارکس^۱ علت اساسی نابرابری‌های اجتماعی و جنگ‌های طبقاتی در درون جامعه و حتی جنگ‌های تاریخی بین دولت‌ها به دلیل رقابت‌های اقتصادی و مالکیت فردی بر ابزار تولید بوده است. (انگلیس، فریدریش، ۱۹۷۱: ۱۴۷).

در نظریات فوق مشاهده می‌شود که هر نوع محدودیت و عدم ارضاء خواسته‌های طبیعی و غریزی آدمی منجر به محرومیت و در نهایت پرخاشگری می‌شود. از دیدگاه علمای اسلامی چون امام محمد غزالی انسان طبیعت دو گانه دارد، انسان جایگاهی بین فرشته و حیوان دارد، هم به ماده و هم به روح تعلق دارد. نظریه ربویت غزالی در کتاب احیاء علوم الدین قابل تعمق و توجه است.

«روح بر حسب طبیعت، به سوی بلندی و رفعت انعطاف دارد تا به عبودیت و ذلت. در عمق روح هر انسانی همان‌گونه تمایلات نهفته است که در فرعون. متنه‌ی این تمایلات به لحاظ اقتضای شرایط موافقی، در فرعون تظاهر و بروز کرد. همه می‌خواهند مانند فرعون بر روی بردگانشان، زیردستانشان، هوادارانشان و مشتریانشان اعمال قدرت و حاکمیت کنند».
(قاضی، ابوالفضل، ۱۳۷۲: ۱۵۸).

بدین معنی که انسان‌ها برای برتری و تفوق و سلطه بر دیگران تلاش می‌کنند و در ذات انسانی این غریزه نهفته است. تضادهای اجتماعی از فرد شروع و به گروه و طبقه و ملت می‌رسد و این علت اساسی خشونت‌ها و جنگ‌ها از دیدگاه غزالی می‌باشد. نوع غلبه و جنگ و درگیری فیزیکی بین حیوانات به یک سبک و شکل بوده است که آن‌ها از اعضاء و جوارحی که در ساختمان بدنی دارا هستند، استفاده می‌کنند و این نوع تهاجم و دفاع مانند کلیه نیازهای زندگی آن‌ها مانند تغذیه، مسکن، پوشش در طول تاریخ ثابت و یکسان بوده است، ولی انسان با همان قدرت تعقل و تفکری که دارد، اقدام به فرهنگ‌سازی (کتابت، تکلم) و ابزارسازی کرده است و در نتیجه رفع نیازهای مادی توسط ابزار تولید بوده که سیر تکاملی داشته است. پیش‌رفت و تکامل ابزار تولید، تاریخ فناوری یا تکنولوژی^۲ را در زندگی انسان بیان می‌کند.

^۱ Marx

^۲- Technology

یکی از دغدغه‌های انسان ترس و هراس از نبودن امنیت و تجاوز بیگانگان بوده است که منجر به ایجاد دولت و برقراری نظم و امنیت تحت تأثیر مقررات و قوانین اجتماعی شده است. توماس هابز بر این نظریه است که قدرت از جان شهر وندان حمایت و جلوگیری از تجاوز تبه کاران و حمله بیگانگان می‌شود و طبق تعریف این داور همان حاکم جامعه و دولت است (تاک، ریچارد، ۱۳۷۶: ۱۰۱). توماس هابز می‌افزاید که قوانین طبیعی چون عدالت، انصاف، ترحم و اعتدال بدون وجود ترس از قدرتی که موجب رعایت آن‌ها گردد، با خواسته‌های طبیعی ما معایر است، زیرا که امیال طبیعی به غرض ورزی، غرور و کینه جویی نسبت به دیگران رهنمون می‌گردد (هابز، توماس، ۱۳۸۰: ۱۸۷).

برقراری امنیت و دفع تجاوز با استفاده از اهرم سلاح بوده است که این خود به وسیله ابزار تولید ساخته شده است. برای دفاع از امنیت فردی و در سطح کلان امنیت ملی، می‌توان استفاده از ابتدایی‌ترین تا پیچیده‌ترین تسلیحات کشتار جمعی امروزی را مثال زد. در نتیجه می‌توان گفت که ایجاد و برقراری امنیت و رفع تجاوز عامل و انگیزه اساسی تولید تسلیحات بوده است.

جنگ‌ها از سازماندهی که توسط دولت‌ها ایجاد شده بودند، برخوردار و به وقوع پیوسته‌اند. نهاد دولت به عنوان نهادی ضروری در زندگی انسان مشهود و از ساده‌ترین قبایل تا جوامع پیچیده امروزی دارای نهاد دولت بوده‌اند و مهم‌ترین کارکرد دولت برقراری نظم و امنیت است که به عنوان یک نیاز ضروری و اساسی در زندگی پذیرفته شده است. دولت به عنوان نهادی که بالاترین قدرت را در جامعه داراست و حاکمیت آن نباید متزلزل و خدشه‌پذیر شود و این اصل مورد توجه صاحب‌نظران قرار گرفته است. مطالعات در مورد منشأ دولت، غالباً به این نتیجه رسیده‌اند که دولت در اثر جنگ و کشمکش به وجود آمده است.

ابن خلدون^۱ ریشه دولت‌ها را در جنگ و گریز بین بادیه‌نشینان و یک‌جانشینان دانسته است (کونیک، ساموئل، ۱۳۴۶: ۱۱۲). نیکولو ماتیاولی^۲ سرچشم‌دهی دولت را در جنگ و ادامه حیات دولت را منوط به کشورگشایی و توسعه قلمرو دانسته است (ماتیاولی، نیکولو: ۱۳۷۴). مارکس و اپن‌هایمر^۳ کشمکش و اختلاف اقتصادی را منجر به نبرد طبقاتی و به وجود آمدن دولت دانسته‌اند (موریس دورژه، ۱۳۶۹: ۱۴۵). توماس هابز^۴ علت وجودی دولت را در قراردادهای اجتماعی می‌داند و مهم‌ترین کارکرد دولت را تأمین امنیت ذکر کرده است (هابز، توماس، ۱۳۸۰: ۱۹۰).

با توجه به مطالب فوق ملاحظه می‌کنیم که روند به وجود آمدن دولت در جنگ و کشمکش و هم بقاء و حفظ قدرت سیاسی توسط دولت با کمک از قدرت نظامی شکل گرفته است.

عظمت و انحطاط دولت‌ها در طول تاریخ به قدرت نظامی بستگی داشته است. به همین دلیل است که نهاد نظامی با اشکال و مدل‌های متفاوت‌ش مورد توجه دولت‌مردان قرار گرفته است. "نظامی‌سالاری" به انساء مختلف مشاهده شده است، حتی بسیاری از کشورهای توسعه نیافته زیر نفوذ قدرت نظامیان به شکل مستبد و غیر دموکراتیک هدایت می‌شوند.

یکی از مهم‌ترین کارکردها و وظایف دولت، تأمین نظم و امنیت در داخل و حمایت از منافع ملی و دفاع از کشور در مقابل تهدیدات خارجی است. همین امر باعث شده است که دولت‌ها به تقویت بنیه نظامی خود پردازند. به‌ویژه در مقابل تهدیدات خارجی. تضاد و اختلاف منافع ملت‌ها و دولت‌ها باعث رو در رو و قرار گرفتن آن‌ها شده است که اساساً دولت‌ها سازمان‌دهنده و شروع‌کننده جنگ محسوب می‌شوند.

۱- Ibn khaldon

۲ -Machiavelli, Niccolo

۳- Oppenheimer

۴- Thomas Hobbes

هر دولتی از منافع جمعیتی خاص در منطقه جغرافیایی مشخص دفاع می‌کند و موقعی که این منافع در حال نابودی یا کاهش باشند، و یا قدرت دولت‌ها تضعیف شوند صفات آرایی شکل گرفته و خشونت به حد اعلاء خواهد رسید. در داخل یک جامعه تولید یدی و فکری و مبادله و تجارت نیازمند به برقراری امنیت است و در این جهت کارایی دولت سنجیده می‌شود. تأمین منافع و امنیت ملی از وظایف دولت است که بیشتر دولت‌ها تقویت بنیه نظامی و تخصیص بودجه نظامی را به همین دلیل مطرح و توجیه می‌کنند. تکاثر سرمایه انگیزه و افزایش قدرت سیاسی در خارج از مرزهای جغرافیایی یک دولت به حرکت درآمده و جهان‌گشایی^۱ را پیشه خواهد کرد.

یکی از دلایل سردمداران امپریالیسم جهانی برای لشکرکشی و تجاوزات نظامی در اقص ن نقاط دنیا تأمین امنیت و منافع ملی کشورهایشان می‌باشد. در این مورد امری رو^۲ تجاوزات و لشکرکشی‌های کشورهای صنعتی را توجیه نموده و به دفاع برخاسته است. به نظر وی «تمایل به امنیت علت اساسی امپریالیسم است». (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۱۰۳).

همان‌طوری که هیچ جامعه‌ای بدون نظام ارزشی وجود نداشته است، هیچ جامعه‌ای هم بدون فعالیت تولیدی در طول تاریخ مشاهده نشده است. بخشی از این تولیدات کالاهای مورد نیاز جامعه بوده‌اند که سود فروش این کالاهای در دست رسان طبقه صاحب سرمایه قرار می‌گرفته است و این اهرم و امکان اقتصادی به عنوان یکی از عوامل پیدایش و تقویت قدرت سیاسی محسوب می‌شده است. بخش دیگری از تولیدات ابزارآلات جنگی و تسليحات بوده‌اند که تصاحب این ابزارآلات جنگی توسط طبقه مسلط و حاکم باعث تحکیم قدرت سیاسی و تقویت صاحبان ثروت می‌شده است. تکنیک تولید اسلحه رابطه‌ای با ساخت اجتماعی دارد، حتی ارسسطو در زمان حیاتش اشاره به ساختن برج و بارو و تجهیزات نظامی پرداخته و پاسداران شهر را موظف دانسته که باید همیشه علاوه بر ابزار آلات کهنه، به‌دلیل نوآوری و تجهیزات تازه نظامی باشند.(ارسطو، ۱۳۷۱: ۳۰۸).

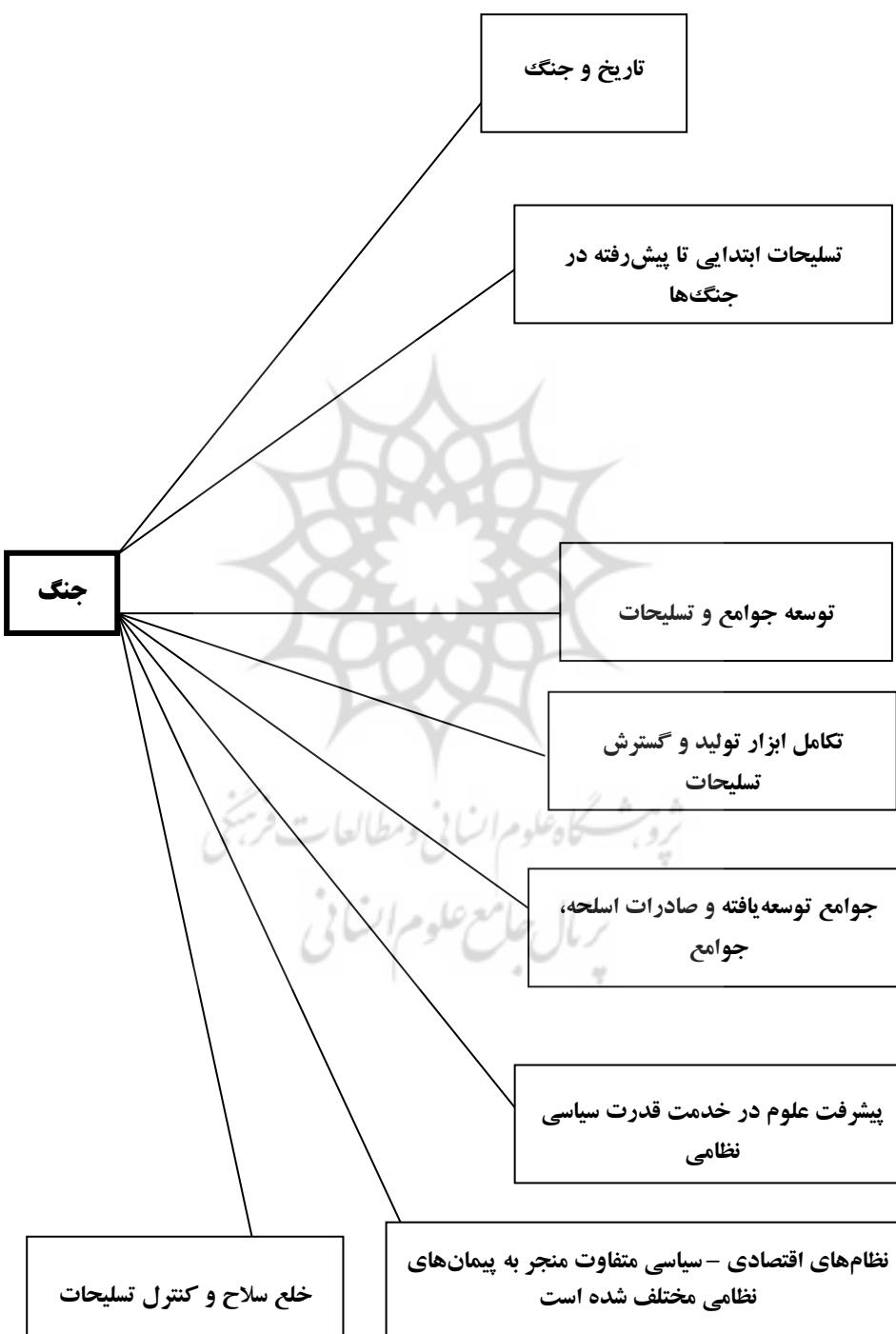
۱- Imperialism

۲- Emery Reves

اهداف و فرضیات تحقیق

- ۱- در دوران‌های مختلف تاریخ جنگ از ابتدایی‌ترین تا پیچیده‌ترین تسليحات پیش‌رفته امروزی استفاده کرده است.
- ۲- دولت‌ها جنگ‌ها را سازماندهی و از دل سیاست و دولت جنگ به وجود می‌آید.
- ۳- هر جامعه دارای شکل خاص اقتصادی - اجتماعی است که با درجه‌ای از توسعه متناسب است که منجر به تولیدات می‌شود و کیفیت و اشکال این تولیدات هماهنگ با نوع ابزار تولید است.
- ۴- تسليحات در فرآیند تولید به وجود آمده و پیچیدگی آن بستگی به تکامل ابزار تولید دارد.
- ۵- جوامع توسعه نیافته به تعبیری صنعتی نشده در مقایسه با جوامع پیش‌رفته و توسعه یافته صنعتی توانایی تولید و صادرات تسليحات پیش‌رفته را ندارد.
- ۶- جوامع توسعه نیافته وارد کننده و کشورهای توسعه یافته صادر کننده تسليحات هستند.
- ۷- برای حفظ امنیت و منافع ملی نیاز به اهرم نهاد نظامی است.
- ۸- هر اندازه کشورها دارای ثروت و سرمایه بیشتری باشند، نیاز به توسعه نهاد نظامی در آن‌ها بیشتر است.
- ۹- نظام‌های اقتصادی - سیاسی متفاوت به خاطر حفظ منافع اقتصادی و تولیدات خود، بلوک‌های نظامی متفاوتی را ایجاد کرده‌اند. رقابت‌های اقتصادی پایه رقابت‌های تسليحاتی در نظام‌های متفاوت خواهد شد.
- ۱۰- پیش‌رفت علوم و تحقیقات منجر به افزایش قدرت نظامی شده است و ارتش‌ها اولین مصرف کننده داده‌های علمی می‌باشند.
- ۱۱- فرضیه اصلی: پیش‌رفت علوم منجر به توسعه و تکامل ابزار تولید و به موازات تکامل ابزار تولید، گسترش و تنوع در تسليحات و جنگ‌ها مشاهده می‌شود.

مدل تحقیق نظری

تاریخ و جنگ

حرکت تاریخ در راستای توسعه و پیشرفت مادی نشانگر ساخت و استفاده انسان از ابزار تولید بوده است. انسان از عصر حجر (سنگ) اقدام به استفاده از ابزار کرده است. ابزارهای ساده‌ای که از سنگ و چوب‌های جنگلی ساخته شده بودند. در دوره پارینه سنگی انسان‌ها از سنگ‌های نتراشیده استفاده می‌کردند و در دوره نوسنگی با تکامل فکری خود، تغییری در سنگ‌ها دادند و از آن به عنوان اسلحه دفاعی و تعرضی در شکار استفاده کردند. در دوره نوسنگی صنعت سنگ‌تراشی و تهیه ابزارهای گوناگون و هم‌چنین کشف آتش در پیشرفت انسان مؤثر بوده است. در این دوره ابزارهای سنگی را از قبیل تبر، نیزه، کارد را از سنگ آتش زنی می‌ساختند. در دوره سنگ صیقلی انسان‌ها علاوه بر تهیه ابزارهای سنگی، آن‌ها را صاف و صیقل داده و از آن‌ها تبر، کارد و نیزه تهیه می‌کردند. با فرا رسیدن دوره یا عهد فلز، دوره‌های عهد حجر به پایان رسید. دوره عهد فلز هفت هزار سال قبل از میلاد شروع شد و به سه دوره: (الف) دوره مس و طلا (ب) دوره مفرغ (ج) دوره آهن تقسیم شده است، که دوره آهن هزار سال قبل از میلاد آغاز گردید و بعضی از اقوام آسیایی به کشف و ذوب آهن پرداختند و همین زمینه پیشرفت مادی و تکامل ابزار تولید را سرعت بخشید.

از این مرحله به بعد بیشتر ابزارهای آهنی جهت تولید سلاح‌های جنگی استفاده شد، هم‌چنین حمل و نقل مواد کشاورزی را با وسایل فلزی آهنی بهتر انجام دادند (فضائی، یوسف، ۱۳۵۶: ۱۷۴).

عصر ماشینی امروز هم تداوم عصر آهن است که دوره‌های کشف بخار، اتم و فضا را تاکنون پشت‌سر گذاشته است و به دوره صنعتی معروف شده است. در دوره‌های قبل از آهن هم کشمکش و جنگ‌های فراوانی به وقوع پیوسته‌اند و حتی اگوست کنت^۱ معتقد است که تعداد تلفات جنگ‌های قدیم بیشتر از جنگ‌های دوره جدید بوده است (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۲۳) که با توجه به قابلیت تسلیحات کشتار جمعی امروز قابل تأمل و تردید است.

نهاد ارتش و جنگ در تمام اشکال جوامع من جمله سروازی^۱ یا بردگی اشرافی^۲ ارباب و رعیتی^۳ سرمایه‌داری^۴ سوسیالیسم^۵ و غیره در طول تاریخ مشاهده شده است.

تسليحات ابتدائي تا پيش‌رفته در جنگ‌ها

ابزارسازی تنها ویژگی متعلق به انسان است که برای تغییر طبیعت و شکار و رفع تهدید به کار گرفته شده است، دسته‌بندی که در مورد انواع جوامع انجام شده است؛ مانند جامعه سنتی و جامعه صنعتی، به تعبیری دیگر درجه پیش‌رفت و تکامل ابزار تولید در این جوامع را نشان می‌دهد. پیش‌رفت ابزار تولید توانسته است نیازهای انسانی را متنوع و گسترش و در عین حال رفع نماید، علاوه بر آن باعث پدید آمدن مجتمع‌های بزرگ نظامی – صنعتی^۶ شده است که تولیدات آن‌ها تسليحات می‌باشد. تاریخ نظامی نشانگر این بوده است که از یکسو تلاش دائمی برای تطبیق سلاح با زره (سپر دفاعی) و از طرف دیگر تطبیق نفر با تکنیک بوده است (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۱۲۲) انسان به خاطر تأمین نیازهای خود اقدام به ساختن ابتدائي‌ترین ابزار و اسلحه تا پیش‌رفته‌ترین آن‌ها کرده است.

توسعه جوامع و تسليحات

استفاده از تسليحات ابتدائي چون سنگ‌های صيقلى، خنجر تا سلاح‌های مخرب کشتار جمعی در طول تاریخ بستگی به درجه‌ای از توسعه این جوامع داشته است. نقش اسب و ارابه‌های جنگی برای حمل و نقل، پیمودن راه‌های طولانی و تحرک سریع را در جنگ‌های اولیه تاریخ نمی‌توان به فراموشی سپرد. استفاده از این حیوان در آرایش‌های

۱- Servage

۲- Aristocratie

۳- Feudalism

۴- Capitalism

۵- Socialism

۶- Military – Industria Complex

نظمی بسیار مؤثر بوده است و باعث به وجود آمدن رسته‌های مختلف در ارتش‌ها شده است که پیاده نظام و سواره نظام را می‌توان مثال زد. سواره نظامها در دوران فُودالیسم بیشتر اشراف زادگان^۱ بودند. حتی در حکومت‌های ملوك الطوابیفی که قدرت سیاسی غیر مرکز بود، این حکومت‌ها بر قدرت سلاح سواره نظام حکمرانی می‌کردند و وابستگی نداشتند. اما کشورهای صنعتی با تولیدات کالاهای نظامی و غیر نظامی وابستگی شدیدی به تأمین مواد اولیه و انرژی پیدا کرده‌اند، ولی با توصل به زور و استفاده از همین توانایی و بنیه نظامی توانسته‌اند با غارت و چپاول، نیاز اولیه صنعت خود را برآورده سازند. در مقابل کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه چون از نظر فن‌آوری و شیوه تولید و ثروت در حدی نیستند که تولید تسليحات مانند کشورهای پیش‌رفته صنعتی داشته باشند و همین عامل باعث شده است که این کشورها تبدیل به بازار مصرف تولیدات تسليحاتی کشورهای صنعتی شوند. وابستگی علمی، وابستگی به قطعات و مواد اولیه این نوع تسليحات زمینه وابستگی سیاسی و اقتصادی و فرهنگی را هم به‌دبیال داشته است، به طوری که حضور مستشاران نظامی در این کشورها مؤید وابستگی علمی و تکنیکی است. از همه مهم‌تر این کشورهای در حال توسعه و یا توسعه نیافته برای خریداری کالاهای نظامی مجبور به تاراج و حرّاج مواد اولیه، نیروی انسانی و حتی طبیعت خود شده‌اند، تا بتوانند واحد پولی یا ارز خارجی کشورهای صنعتی را فراهم نموده و ذخیره ارزی داشته باشند و بدین طریق زمینه خرید و واردات تسليحات را ممکن سازند.

تولید تسليحات در جامعه صنعتی توسعه یافته نصیب صاحبان سرمایه می‌شود، علاوه بر آنکه سیاست‌گذاری اقتصادی در داخل و خارج این کشورها در جهت تأمین منافع اقلیت صاحب سرمایه انجام می‌شود و اکثر جمعیت این کشورها در مقابل گرایش و خواسته سرمایه و سرمایه‌دار، منفعل و نقش جانبی و فرعی را ایفا می‌کنند.

ایجاد مکان کار در روند تولید، توزیع و خدمات ایجاد می‌شود، بوم باورک^۲ معتقد است که جنگ "تابع پدیده عام طولانی شدت فرآیندهای تدارک و تولید است" (بوتول، گاستون،

۱- Aristocrat

۲- Boehm Bawerk

۱۳۶۸: (۳۶) کشورهایی که قوع جنگ را در آینده حدس می‌زنند و احساس خطر می‌کنند، در پی تدارک و تولید تسليحات بر می‌آیند که این تدارکات اعم از ساختن استحکامات، بنادر، زرادخانه‌ها، تأمین نیروی انتظامی متخصص و غیره می‌باشند و این کار علاوه بر ضرورت سرمایه‌گذاری ایجاد بازار کار می‌کند. در زمان صلح ایجاد مکان کار در صنایع فلزی و کارخانه‌های تولید کننده تسليحات فراهم می‌شود، در زمان جنگ هم به علت بسیج همگانی و برطرف کردن نیازهای جبهه بیکاری به حداقل می‌رسد. معمولاً موج بیکاری پس از پایان جنگ و اتمام باز سازی خرابی‌های حاصل از جنگ پدیدار گشته و افزایش می‌یابد. اقتصاددان مشهور کینز^۱ بر این باور است که "تدارک جنگ به تحقق کار تمام وقت و در بعضی موارد به حصول توازن اقتصادی کمک می‌کند. هزینه‌های نظامی چنان در حیات ملی و بودجه‌های ما ادغام شده‌اند که اگر آن‌ها را ناگهان حذف کنیم، مشکلات و خیمی از نظر بیکاری و بازارها پیش خواهد آمد" (همان، ۳۸).

نمونه بارز آن را می‌توان قبل از جنگ دوم جهانی در آلمان مثال زد. سیاست اقتصادی هیتلر زمینه سرمایه‌گذاری‌های گسترده در بخش تولید تسليحات را فراهم نمود. شرکت‌های بزرگ سرمایه‌داری از این سیاست به خاطر رقابت با دیگر شرکت‌های کشورهای دیگر اروپایی استقبال کردند. زمان روی کار آمدن هیتلر و حزب نازی در سال ۱۹۳۳، اقتصاد جهانی با بحران رو به رو بود. آلمان در حدود ۷ میلیون نفر بیکار داشت و برنامه‌ریزی اقتصاد با تمرکز سرمایه در بخش صنعت تسليحاتی توانست در مدت کوتاهی بیکاری را به حد ۶/۱ میلیون نفر یعنی ۹/۲٪ کاهش دهد.

در سال ۱۹۳۵ میزان بیکاری به حد ۴/۵ میلیون نفر رسید و در عین حال با توجه به روند تولید سرمایه‌داری بیکاری در حد ۲/۹۷ میلیون نفر باقی ماند. سرمایه‌گذاری در بخش صنعت تسليحاتی در سال ۱۹۳۲ قبل از روی کار آمدن هیتلر ۶۲۰ میلیون رایش مارک^۲ بود که به ۳۳۰۰ میلیون رایش مارک در سال ۱۹۳۵ در زمان زمامداری هیلترا رسید. ایجاد مکان کار با

۱- Keynes

۲- R M

احداث بزرگ راهها و ساختن جاده‌های حمل و نقل که جنبه استراتژیک نظامی داشت و از سویی دیگر ارتباطات و حمل و نقل کالاها را تسهیل و تسريع می‌کرد و در حدود ۵۳۳ میلیون رایش مارک برای جاده‌سازی و حمل و نقل تخصیص یافت. بودجه تسليحات از سال ۱۹۳۳ تا ۱۹۳۸، یک سال قبل از جنگ به ۱۴/۸ میلیارد رایش مارک افزایش یافت (ویلمار، فریتز، ۱۹۷۳: ۵۵).

در کشور امریکا هم افزایش بودجه نظامی و کاهش میزان بیکاری، همبستگی شدیدی نسبت به یکدیگر دارند. در حول و حوش جنگ دوم جهانی روزولت^۱ با برنامه‌های اصلاحی خود نتوانست کاملاً بی‌کاری را از بین ببرد و آمار نشان می‌دهد که ۲۵٪ از کل نیروی کار در آمریکا در سال ۱۹۳۳ بیکار بودند و به ۱۳٪ در سال ۱۹۳۷ کاهش یافت و یک‌سال قبل از شروع جنگ دوم جهانی (۱۹۳۸) دوباره به ۱۸٪ رسید. کشور آمریکا در سال ۱۹۳۹ دارای ۹۰/۵ میلیارد دلار تولید ناخالص ملی بود، ۱/۲ میلیارد دلار بودجه نظامی داشت و نرخ بیکاری ۱۷/۲٪ اعلام شد، در همین کشور در سال ۱۹۷۰-۷۱ تولید ناخالص ملی ۹۵۹/۶ میلیارد دلار با ۷۸/۹ میلیارد دلار بودجه نظامی و نرخ بیکاری ۴/۲٪ گزارش شده است (همان: ۶۴).

بودجه نظامی در آمریکا قبل از جنگ دوم جهانی تقریباً کم بود، ولی میزان افراد بیکار در ایالات متحده در حد بسیار بالایی بود و با شروع جنگ و افزایش میزان بودجه نظامی شاهد کاهش بیکاری و اشتغال کامل می‌باشیم. بین سال‌های ۱۹۵۲-۵۴ که بحران کره به وجود آمد، در نتیجه افزایش بودجه نظامی در آمریکا را شاهدیم که به موازات آن باز نرخ بیکاری رو به کاهش نهاد. با آغاز جنگ ویتنام بودجه نظامی افزایش یافت، به طوری که بین سال‌های ۶۷-۶۵ به بودجه نظامی آمریکا ۴۹ میلیارد دلار افزوده شد (همان، ۶۸) در سال ۱۹۶۸ حدود ۸/۲ میلیون نفر در بخش صنعت نظامی (خصوصی یا دولتی) اشتغال داشتند. یعنی از هر ده نفر شاغل، یک نفر از بودجه وزارت دفاع امرار معاش می‌کرد، به عبارتی دیگر از هر شش یا هفت نفر، یک نفر از شهروندان جامعه آمریکا وابسته اقتصادی به بودجه نظامی این کشور بود.

صنایع نظامی در حدود ۱۲ تا ۱۴ میلیون مکان کار را در خود جای داده است. به همین دلیل وزارت دفاع (پتاگون) به عنوان بزرگ‌ترین کارفرما در جامعه توسعه یافته صنعتی آمریکا محسوب می‌شود.

جوامع توسعه نیافته نمی‌توانند تحمل مخارج سنگین تسليحاتی را بکنند و جوامع ثروتمند که همان کشورهای صنعتی هستند، توان تحمل این نوع مخارج را دارا هستند. برای حمل کلاهک‌های منفجره عادی یا هسته‌ای نیاز به وسیله حمل و نقل می‌باشد که همان موشک‌ها هستند که فرضاً بمبهایی به وزن ۱۰۰ مگاتن را بتوانند حمل کنند و در یک رقابت تسليحات هسته‌ای به نمایش گذاشته شود. تصمیمی قطعی راجع به تعداد موشک‌های مورد نیاز به جوابی روش نرسیده است. چگونه این موشک‌ها انبار و نگهداری شوند، تقسیم و پراکندگی آن‌ها چگونه باشد، موشک‌های متحرک و ساکن چگونه نگهداری شوند، به این سؤالات شناخت صحیح از تأثیرات تسليحات هسته‌ای جواب می‌دهد.

همان‌طور که گفته شد تاریخ نظامی عبارت از تطبیق سلاح با زره و تکنیک با نفر است. برای هر سلاحی سپر دفاعی و ضد سلاح در نظر گرفته شده است. برای موشک‌ها هم یک سیستم دفاعی ضد موشک ساخته شده و تکامل یافته است، خشی کردن موشک‌ها در فضا نیازمند به استقرار سیستم‌های دفاعی و ضدموشکی است، علاوه بر این ساختن پناهگاه‌ها، استفاده از لباس‌های خاص ضد تشعشع یا ماسک‌های ضد گازهای شیمیایی یا استفاده از داروهای خاص برای خنثی یا کم اثر کردن تأثیرات تسليحات کشتار جمعی به عنوان زره یا ضد سلاح مورد توجه قرار گرفته‌اند.

سیستم پدافندی و دفاعی در مقابل حمله موشکی دشمن و خنثی‌سازی آنکه معروف به "جنگ ستارگان" شده است، در نتیجه ابداعات و اختراعات جوامع توسعه یافته صنعتی است.

تکامل ابزار تولید و گسترش تسليحات

با تغییر و تحولات سیاسی – اقتصادی، علل و اهداف به وقوع پیوستن جنگ‌ها تغییر می‌کنند و فنون و ابزارآلات جنگی هم به موازات تغییرات در مناسبات اقتصادی – سیاسی و اجتماعی دگرگون شده‌اند. از انقلاب صنعتی تا امروز شاهد جنگ‌هایی بوده‌ایم که جامعه در وضعیت کشاورزی به همراه فعالیت‌های صنایع دستی و ابزارمندی بوده است و جنگ‌های قرن ۱۹ را در اروپا می‌توان مثال زد. در دوره بعدی کشاورزی مکانیزه و پیش‌رفت صنعتی حاصل شده بود و جنگ‌های بزرگ اول و دوم جهانی را در این مقطع زمانی قرار داد و بعد از جنگ جهانی دوم صنایع پیش‌رفته‌تر و فناوری جدید، باعث توسعه و تکثیر سلاح‌های میکروبی، اتمی و شیمیایی شد.

الوین تافلر و هایدی تافلر موج‌های سه‌گانه جنگ را بررسی کرده‌اند (تافلر، الوین و تافلر، هایدی، ۱۳۷۲: ۴۰). موج اول مربوط به جنگ‌هایی است که مردم از نظر شیوه معیشت کشاورز بودند. جوامعی که در موج اول قرار داشتند بر سرکشاورزی می‌جنگیدند و از اقتصاد زراعی برخوردار بودند و بالتبع جنگ‌ها از نظر سازماندهی، ارتباطات لجستیک، نظامی اداری، نظام پاداش، شیوه‌های فرماندهی و حتی بافت فرهنگی متأثر از همان روابط اقتصادی زراعی بودند. جنگ‌های مربوط به موج دوم در جوامعی مشاهده شدند که صنعت شیوه زندگی میلیون‌ها نفر را تغییر داده و جنگ منعکس کننده تحولات در کار و سرمایه بود. همان طوری که در جامعه صنعتی تولید انبوه است، تلفات در جنگ‌ها هم در عصر صنعت، زیاد و انبوه است. در آغاز دوره صنعت مسلح کردن همگانی و خدمت نظام وظیفه شکل جنگ را از شکل انفرادی و درگیری حکام و سلاطین خارج کرد و جنگ بیشتر درگیری بین دو ملت تلقی شد. تسليحات انفرادی مانند پیانچه و هفت تیر و ... برای سربازان تخصیص یافت. ارتش‌ها دیگر مانند دوره ما قبل صنعتی زیر نظر اشراف‌زادگان و متشكل از تعدادی افراد مزدور نبود، بلکه ارتش‌ها تبدیل به ارتش‌های منظم با تقسیم کار اجتماعی تخصصی بر مبنای اکتساب شدند و طی نمودن دوره‌های تخصصی در اکادمی‌های نظامی شرط احراز نقش‌های متفاوت در نهاد ارتش

گردید. رشد دیوان سالاری و عقلانیت رو به گسترش نهاد و مشروعیت عقلانی اساس واگذاری نقش‌ها و مناصب در درون نهاد ارتشد شد.

جنگ‌های موج دوم توأم با خسارات جانی و مالی فراوانی در تاریخ به ثبت رسیده‌اند. بسیاری از کشورهای صنعتی مانند آمریکا در حین جنگ دوم جهانی برای پیروزی تمام قوای خود را بسیج نمودند. برای مثال آمریکا با ۱۵ میلیون سرباز، ۶ میلیون تفنگ و مسلسل، ۳۰۰ هزار نفر در هواپیمای جنگی و صد هزار تانک و خود روی زرهی و ۴۱ میلیارد دلار مهمات تولید کرد. قبل از استفاده از بمب اتم، در تاریخ ۹ مارس ۱۴۹۵، شهر توکیو مورد حمله ۳۳۴ بمباکن قرار گرفت که در اثر آن ۲۶۷۱۷۱ ساختمان خراب و ۸۴ هزار غیر نظامی کشته و ۴۰ هزار نفر زخمی شدند و ۲۶ کیلومتر از شهر با خاک یکسان شد (همان، ۵۱-۵۰).

جنگ‌های موج سوم و شیوه آن‌ها بستگی به ساختار اقتصادی - اجتماعی جامعه پیش‌رفته صنعتی دارد. به تعبیری دیگر، جنگ‌های موج سوم متکی بر دانایی است. جنگ‌هایی که از ابزارآلات الکترونیکی و کامپیوتری استفاده می‌کنند. "اطلاعات و نوآوری، مدیریت، فرهنگ و فرهنگ عامه، تکنولوژی پیش‌رفته، نرم‌افزار، آموزش و پرورش، بازآموزی، مراقبت پزشکی، خدمات مالی و سایر خدمات - همه این‌ها محصولاتی است که کشورهای موج سومی به جهان می‌فروشنند." (تافلر، الوین و تافلر، هایدی، ۱۳۷۵: ۴۵).

اگر ویژگی دوره موج سوم دانایی و توانایی علمی باشد. این توانایی خودجوش نیست و عامل به وجود آورنده آن نیروی انسانی است. این سؤال در ارتباط با انواع موج‌هایی که تافلرها ترسیم نموده‌اند، مطرح می‌شود که دانایی و توانایی در دوره‌های موج اول و دوم وجود نداشته است؟

یقیناً جواب آری است. انسان در هر مقطع، حدی از دانایی و توانایی را دارا بوده است، منتهی درجه توانایی و دانایی انسان‌ها در موج سوم بیشتر از موج اول و دوم است. توانایی و دانایی عصر حاکمیت رایانه، محاسبات دقیق الکترونیکی را فراهم نموده و همین برگ برنده جوامع صنعتی در درگیری‌ها و جنگ‌ها می‌باشد، که مورد استفاده قرار می‌گیرد.

برای مثال جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۱ (تصرف کویت توسط صدام) که در نهایت منجر به شکست صدام با ارتش با امکانات جامعه موج دوم شد و آمریکا و متحدانش با ویژگی‌های جامعه موج سوم در جنگ به پیروزی رسیدند. جامعه صنعتی موج سوم کشورها را به یک رقابت بی‌انتهای تولید تسلیحات مخرب و کشتار جمعی سوق داده است. بعضی از جامعه‌شناسان کلاسیک چون اگوست کنت، سن سیمون^۱ و هربرت اسپنسر^۲ بر این باور بودند که با صنعتی شدن جامعه جنگ از بین خواهد رفت (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۲۲ و فرانس کرنیک، ۱۲۸۷: ۲۹). خوشبینی و سهل‌اندیشی این اندیشمندان احتمالاً به علت در نظر نگرفتن ویژگی و مکانیسم قدرت سیاسی بوده است، به علاوه مقایسه جامعه دوره ما قبل صنعتی که بیشتر دارای ویژگی نظامی و براساس اجبار شکل گرفته بود با جامعه صنعتی که روابط انسان‌ها براساس آزادی و همکاری استوار است، علت خوشبینی و آینده نگری بی‌اعتبار و پوچ صاحب‌نظران فوق بوده است.

بعد از جنگ جهانی دوم قدرت‌های صنعتی با بیش از اقتصادی و هم ایدئولوژی‌های متفاوت سیاسی حاکم بر دولت‌های صنعتی، استراتژی خود را ترسیم کردند.

جوامع توسعه یافته و توسعه نیافته، جوامعی صادراتی و وارداتی

کشورهای صنعتی بزرگ‌ترین تولیدکنندگان و صادرکنندگان تسلیحات می‌باشند. دو قطب صنعتی با نظام‌های سیاسی اقتصادی متفاوت در گذشته یعنی کشورهای سرمایه‌داری در رأس آمریکا و شوروی در قبل و بعد از فروپاشی نظام، روسیه بزرگ‌ترین صادرکنندگان اسلحه بوده‌اند. حجم تجارت اسلحه هم از نظر کمی افزایش یافته و هم در بعد کیفی تعییراتی سریع و پیچیده در آن‌ها ملاحظه شده است. بین سال‌های ۱۹۷۹-۸۱ از بزرگ‌ترین صادرکنندگان اسلحه سنگین عبارت بودند از شوروی٪۳۶/۵، امریکا٪۳۳/۶، آلمان غربی٪۳ و ایتالیا٪۴/۳ کشورهای جهان سوم٪۲/۴ و بقیه کشورها٪۶/۹.

۱- Saint – Simon

۲- Herbert Spencer

صادرات بیشتر روانه کشورهای در حال توسعه و یا توسعه‌نیافته شده است. کشورهای خاورمیانه با $\frac{27}{3}\%$ ، شمال افریقا $\frac{9}{2}\%$ ، آسیا دور $\frac{8}{3}\%$ ، آمریکای جنوبی و جنوب شرقی آسیا با $\frac{6}{2}\%$ ، جنوب آسیا $\frac{4}{9}\%$ جنوب افریقا و صحراء $\frac{4}{8}\%$ ، آمریکای مرکزی $\frac{1}{5}\%$ و کشورهای صنعتی با $\frac{37}{8}\%$ (ما بین کشورهای صنعتی (دورو، فرای موت، ۱۹۸۳) (۱۸۱).

صادرات و فروش تسليحات برای کشورهای صنعتی مهم‌ترین ابزار سیاست خارجی این کشورها را تشکیل می‌دهد. طرح اس.دی.ای یا ابتکار دفاع استراتژیک^۱ که در سال ۱۹۸۳ توسط ریاست جمهوری آمریکا ریگان^۲ پیشنهاد شد. در فاصله سال‌های ۱۹۸۵ تا ۱۹۹۰ بالغ بر ۳۲۰۱۲ میلیون دلار بودجه تحقیقاتی را به خود اختصاص داد. (ثقفی عامری، ناصر، ۱۳۷۰: ۵۰).

صادرات اسلحه برنامه‌های نظامی صادرکنندگان را در اقصی نقاط استراتژیک دنیا تأمین می‌کند. بیشتر تحت عنوان "کمک‌های توسعه" و کمتر از زمان استعمار کهن متول به خشونت و زور می‌شوند. با کارکردهای اقتصادی صادرات تسليحات وابستگی به دنیای سرمایه‌داری بیشتر شده و کشورهای غربی به ویژه آمریکا بدین طریق می‌توانند رقبای خود را مانند شوروی در گذشته تضعیف سازد. برای کشوری چون فرانسه هم بخش تسليحات نظامی به عنوان ستون اصلی صادرات محسوب می‌شود. در بین سال‌های ۱۹۶۴-۷۳ کشور شوروی هم به حداقل ۳۲ کشور توسعه‌یافته و یا در حال توسعه اسلحه صادر می‌کرده است. ۱۳٪ صادرات اسلحه شوروی به کشورهای عضو پیمان ورشو صادر می‌شد. بیشتر از نصفی از صادرات به کشورهایی چون مصر، ویتنام شمالی، هند، کوبا، کره شمالی، ایران و تا اندازه‌ای به اندونزی، عراق، سوریه و انگولا روانه می‌شد و کشور آمریکا صادرات به ۷۰ کشور توسعه‌نیافته و در حال توسعه داشته است (اولریش آلبشت، دیتر ارنست، ۱۹۷۶: ۱۲).

۱- Strategic Defence Initiative

۲- Regan

در نتیجه می‌توان گفت که سود حاصل از این تولیدات تسليحاتی در جامعه صنعتی نصب صاحبان سرمایه می‌شود، علاوه بر اینکه سیاست‌گذاری اقتصادی در داخل و خارج این کشورها در جهت تأمین منافع اقلیت صاحب سرمایه انجام می‌شود و اکثر جمعیت این کشورها در مقابل گرایش و خواسته سرمایه و سرمایه‌دار، منفعل و نقش جانبی و فرعی را ایفا می‌کند.

پیش‌رفت علوم در خدمت ارتش

سوءاستفاده از عالمان از قدیم‌الایام توسط صاحبان قدرت بنا به میلی باطنی یا علی‌رغم میل باطنی صورت گرفته است. شاخه‌های مختلف علوم به شکل گسترده و عمیق امروزی در ایام گذشته وجود نداشته است و در آن دوره هنوز، تسليحات به شکل پیچیده امروزی‌اش تولید نشده بودند..

معمولاً از پیش‌رفت مادی و توسعه تولید، قدرت سیاسی به نفع خود استفاده می‌کند. اختراعات تنها انگیزه نظامی نداشته‌اند ولی غالباً به نفع اهداف نظامی استفاده می‌شوند. بسیاری از تولیدات کاربرد نظامی و غیر نظامی دارند. طرح‌های تحقیقات در رشته‌های مختلف علوم تجربی و انسانی با انگیزه محض علمی و بدون در نظر گرفتن کاربرد نظامی و یا داشتن کار فرمای نظامی انجام می‌شوند، ولی در این اثناء امکان بهره‌گیری ارتش و دولت از این طرح‌ها بسیار می‌باشد، خیلی از طرح‌های تحقیقاتی به سفارش و کارفرمایی وزارت دفاع کشورها به اتمام می‌رسند.

باب تامسون معادن بخش ایستگاه‌های فضایی در شرکت "مک دانل دوگلاس" در مورد تأثیرات برنامه‌های پژوهشی نظامی بر تکنولوژی معتقد است که: "هر گونه تحقیقات عمده و یا برنامه‌های تولیدی که نیاز به تمرکز صنایع دارد، موجب خواهد شد که تکنولوژی در برخی از زمینه‌ها توسعه یابد" (ثقفی عامری، ناصر، ۱۳۷۰: ۱۱۳) و عملاً تحقیقات پژوهشی دانشگاه‌ها در امریکا در ارتباط با طرح اس.دی.ای تحت نظارت و مشاوره با اداره اختراعات علمی و تکنولوژی سازمان اس.دی.ای انجام می‌شود (همان).

در هر دو حالت چه با انگیزه نظامی یا غیر نظامی دولت‌ها برای تقویت و تحکیم و ثبات قدرت سیاسی و بنیه نظامی بدون تردید از این نتایج پژوهشی استفاده می‌کنند و غالباً این نتایج مورد سوءاستفاده واقع می‌شوند.

اهمیت دادن به تکنولوژی بیش از حد، نباید سایر عوامل مؤثر در طرح‌های استراتژیک مانند رفتار اجتماعی انسان‌ها به فراموشی سپرده شود، که انسان در عین پرخاشگری نیاز شدید روانی به آرامش و صلح دارد. متأسفانه پیش‌رفت تکنولوژی نظامی جدید سیستم‌ها و ابزارهای خودکار در صحنه نبرد "بی‌نیاز از حضور انسان" می‌باشد، مانند موشک‌های کروز، موشک‌های ضد تانک هدایت شونده و یا هشدار دهنده‌های خودکار، بی‌نیاز از حضور انسان، به معنی اعمال خشونت و تخریب بدون حد و مرز توسط ماشین‌آلات و ابزار جنگی بی‌عقل که توسط رایانه‌ها کنترل می‌شوند و اقدام به حمله و دفاع می‌کنند و اتومات کارکردن آن‌ها، به معنی کاهش دخالت انسان در جلوگیری از تخریب و خونریزی است.

ارتش‌ها اولین مصرف کننده داده‌های علمی و نتایج تحقیقات رشته‌های مختلف علوم می‌باشند. هیچ نهادی در جامعه مانند نهاد ارتش از دسته و رسته‌های مختلف تشکیل نشده است که پرسنل در هر دسته و رسته تحصص علمی خاص نداشته باشد.

علاوه بر اینکه ابزارآلات مورد استفاده در هر دسته نتیجه تلاش‌های علمی شاخه‌های مختلف علم می‌باشد. امروزه در جامعه صنعتی در بخش‌های مختلف تولید اعم از کشاورزی، صنعتی و حتی خدمات، استفاده از رایانه در برنامه‌ریزی و کسب اطلاعات مهم‌ترین ابزار و تبدیل به یک وسیله ضروری و حیاتی شده است و اکثر کارگران و کارمندان که با آن کار می‌کنند، دیگر کارگر یدی یا پرولتاریا^۱ نیستند، زیرا کارگران یدی که بازور بازو کار می‌کنند، روز به روز کمتر می‌شوند، در عوض کارگران فکری، کوگنیتاریا^۲ که با قوه ادراک و از تحصص و آموزش برخوردار هستند، بیشتر می‌شوند. در جامعه پیش‌رفته صنعتی دانایی و علم و عالم مهم‌ترین منبع قدرت و ثروت محسوب می‌شوند. این دانایی به قول تافلرها می‌تواند

۱- Proletariat

۲- Gognitariat

خطرناک‌ترین چیزها باشد "مثل شسلول" در غرب وحشی، قادر است برقرار کننده بزرگ مساوات^۱ از کار درآید. اما شاید با مساوات یا دموکراسی - ختم نشود. چنان‌که خواهیم دید در عرض می‌تواند به رادیو اکتیویته ختم شود (الوین، تافلر و تافلر، هایدی، ۱۳۷۲: ۲۶۸).

دانایان و صاحبان علم، مولد انواع تسليحات مخرب و کشتار جمعی بوده‌اند و از بعد اخلاقی این سؤال مطرح می‌شود که آیا دانشمندان گناهکار و مقصراًند؟ اگر این طور است، حال همین صاحبان دانش چگونه می‌توانند که خطر تسليحات کشتار جمعی را برطرف سازند؟ لرد زوکرمن^۲ گاه این کار را برگردان اصحاب فن و دانشمندان می‌اندازد، نتیجه کار این دانشمندان منجر به ساخت دنیایی غیر عقلانی شده است و واقعیت‌های سیاسی جدیدی را فراهم نموده‌اند و این صاحبان فن مانند کیمیاگرایی هستند که فعالیت محترمانه داشته و به دور ما قالب‌های جادوگونه‌ای کشیده‌اند (راپینسون، جان، کالدور، مری و دیگران، ۱۳۶۸: ۱۴۲).

گسترش تسليحات کشتار جمعی باعث خروج کنترل نسبی آن از دست رهبران سیاسی شده است و بیشتر اختیار این تسليحات در دست صاحبان دانش و تکنولوژی است. در حدود دو دهه قبل در سطح جهان حدود ۵۰۰ هزار دانشمند، روی طرح‌های نظامی کار می‌کردند. در آمریکا ۷۵٪ از تمام طرح‌های پژوهشی و تولیدی دولتی و یک‌سوم از کل این طرح‌ها به صنایع نظامی مربوط می‌شود.

در انگلستان حدود ۵۰٪ از طرح‌های پژوهشی به صنایع نظامی مربوط می‌شوند. (همان، ۱۴۳).

مجموعه‌های صنعت نظامی که از سازماندهی دقیقی برخوردار هستند، نتیجه همکاری دانشگاه‌ها، ادارات، ارتش و بخش صنعت بوده است.

تنویر و تجهیز افکار عمومی در قبال متوقف ساختن تسليحات کشتار جمعی می‌تواند صاحبان قدرت سیاسی را در تنگنا قرار دهد و حتی از قدرت ساقط کند. تبلیغات روان‌شناسانه دولت در آگاهی بخشیدن به خطرات ناشی از تولید تسليحات کشتار جمعی یا در جهت عکس

۱- Great Equalizer

۲- Lord Zuckerman

که از کار هنری در جهت تأیید مسابقه تسلیحاتی و تخصیص بیشتر بودجه برای تولید تسلیحات سوءاستفاده شده و افکار مردم را منحرف و خطرات تسلیحات کشتار جمعی را کتمان می‌کنند. برای مثال نقاشی از موشک‌های پیچیده و خط‌ناک کروز با زیرنویس "عاملی مهم در بیمه حیات غرب" مؤید اثرات کار تبلیغات منفی است (همان، ۱۴۵).

جنبش‌های ضد جنگ و طالب صلح می‌توانند با استفاده از ارتباطات و رسانه‌های جمعی و هم‌چنین سازماندهی و هماهنگ کردن صاحبان دانش در دانشگاه‌ها به تنویر افکار عمومی در جهت مخالفت با تولید و آزمایش تسلیحات کشتار جمعی قدم‌های مثبتی را بردارند و بهترین پشتونه برای جلوگیری از تولید و رقابت تسلیحاتی محسوب شوند.

نظام‌های اقتصادی – سیاسی متفاوت منجر به پیمان‌های نظامی مختلف شده است.

افرادی چون ماکس وبر، موسکا^۱ به تأسی از ارسسطو معتقدند که در یک مجموعه حکومتی، ساختار طبقاتی جامعه و قدرت سیاسی تا اندازه زیادی متأثر از شیوه توزیع قدرت نظامی می‌باشد (می‌یر، پتبر، ۷۱:۱۳۶۸).

هم در دنیای امروز صنعتی تولیدات بیشتر مصارف دوگانه پیدا کرده‌اند، یعنی بسیاری از تولیدات صنایع فلزی و غیر فلزی که در کارخانه‌های غیر نظامی تولید می‌شوند، خیلی سهل و ساده این تولیدات در مصارف نظامی مورد استفاده قرار می‌گیرند، بدین معنی که بسیاری از این تولیدات استراتژی نظامی را در بطن خود پنهان کرده‌اند.

در کشورهای صنعتی و ثروتمند دو نهاد اقتصاد و جنگ شدیداً به هم پیوند خورده‌اند و اقتصاد صنعتی با پیشرفت چشم‌گیر خود توسعه نظامی‌گری و خطرات ناشی از آن را فراهم کرده است.

در مقابل جوامعی با ساختار اقتصادی توسعه‌نیافته و در حال توسعه که از عقب‌ماندگی اقتصادی رنج می‌برند، نمی‌توانند پیشرفت نظامی داشته باشند، به گفته تافلرها:

"هر تحولی در شیوه جنگیدن ملازم تحولی هم زمان در شیوه تولید ثروت است." (تافلر، الین و تافلر، هایدی، ۱۳۷۲: ۱۶).

کشورهای سرمایه‌داری صنعتی با ساختار اقتصادی – سیاسی خاص خود زمینه پیدایش سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) را فراهم کردند.

زمینه پیدایش این سازمان به پیروزی انقلاب اکبر در روسیه بر می‌گردد. با استقرار و ثبات نظام سوسیالیسم در روسیه، کشورهای غربی در پی مبارزه و سرنگونی این نظام برآمدند. پیدایش دو نظام سیاسی - اقتصادی مختلف و رقیب در چالش‌ها و جنگ‌های جهانی و منطقه‌ای و در روابط بین المللی تاثیر گذار بوده‌اند.

انگلیسی‌ها در کنفرانس صلح پاریس صحبت از تئوری نوار بهداشتی کردند که باید جلوگیری از اشاعه میکروب کمونیسم به سایر نقاط جهان کند و بعد از سی سال آمریکا با همین تئوری زمینه تشکیل پیمان نظامی را با هم‌پیمانان غربی فراهم کرد.

در جنگ جهانی دوم آمریکا در مقایسه با دیگر کشورهای متفق، خاکش از آسیب و تخریب در امان مانده بود و با توجه به بنیه نظامی، اقتصادی و تکنولوژی، تبدیل به یک قدرت بلامنازع در دنیا گردید.

شوری هم با توجه به خسارات مادی و جانی در حد بیست میلیون نفر، پیروز از جنگ بیرون آمد، از نظر تکنولوژی و قدرت اقتصادی در حد آمریکا نبود، ولی از نظر نظامی رقیب حساب می‌آمد، در حین جنگ دوم جهانی، شوروی و آمریکا با ایدئولوژی‌های متفاوت سیاسی متفقاً علیه آلمان نازی و ایده فاشیسم به مبارزه و جنگ پرداختند، ولی بعد از جنگ اختلافات ایدئولوژی، دو نظام متفاوت سوسیالیسم و کاپیتالیسم را بیشتر در مقابل هم قرار داد. کشورهای اروپای غربی به علت خسارات شدید جنگ در وضع اسفباری به سرمی‌بردن و آمریکا برای حفظ نظام‌های سیاسی و احیای اقتصاد این کشورها اقدام به ارایه و اجرای طرح مارشال کرد. در تاریخ ۱۲ مارس ۱۹۴۷ ترومن ریس جمهور آمریکا سیاست خارجی آمریکا را از حالت انزوا خارج کرد و با پیام خود به طور صریح و واضح سلطه همه جانبه آمریکا را در خارج از مرزها عنوان نمود:

"حمایت از ملل آزادی که برابر فشار خارجی مقاومت می‌کنند، می‌بایست با ریاست ایالات متحده آمریکا باشد." (افتخاری، ۱۹۶۳: ۱۳۷).

قبل از انعقاد پیمان آتلانتیک شمالی، پیمان نظامی بروکسل بین پنج کشور اروپایی انگلستان، بلژیک، فرانسه، لوکزامبورگ و هلند منعقد شد که در صورت لزوم، این پنج کشور به کمک یکدیگر به شتابند. در چهارم اوریل ۱۹۴۹ پیمانی در شهر واشنگتن به اعضاء نمایندگان دولت‌های بلژیک، کانادا، دانمارک، فرانسه، انگلستان، ایسلند، لوکزامبورگ، هلند، نروژ، پرتغال و آمریکا رسید، این پیمان اوین قرارداد نظامی بود که پس از جنگ جهانی دوم به اعضاء رسید. البته بعداً ترکیه و یونان و آلمان به این پیمان پیوستند.

پیمان ناتو دارای تشکیلات و زیرشاخه‌های متعددی است. من جمله شورای آتلانتیک شمالی، کمیته برنامه‌ریزی دفاعی، کمیته‌های وابسته به شورا، کمیته امور مربوط به دفاع هسته‌ای، گروه برنامه‌ریزی هسته‌ای، دبیرخانه بین‌المللی، سازمان‌های وابسته به دبیرخانه بین‌المللی، قابل ذکر است که شکل گرفتن پیمان ناتو بدون توجه به مسائل و موارد اقتصادی بی‌معنی است.

بعد از جنگ جهانی دوم وضعیت اقتصادی کشورهای اروپایی ضعیف و دیگر قادر به نگهداری و حفظ مستعمرات خود در اقصی نقاط جهان نبودند، بدین دلیل دو نظریه برای حل این مسئله ارایه شد.

الف) کمک گرفتن از آمریکا و واگذاری بخشی از این مستعمرات به این قدرت جهانی که مورد تأیید انگلستان بود.

ب) یک پارچه کردن اروپا برای ایجاد یک قدرت بزرگ اقتصادی در جهان که مورد توجه فرانسه بود.

اروپاییان در ابتداء نظریه اول را پذیرفتند و به مدت ده سال متکی به قدرت آمریکا شدند، ولی بعد از این مرحله اتکاء به خود در کشورهای اروپایی بیشتر مورد توجه قرار گرفت و زمینه ایجاد بازار مشترک اروپا به وجود آمد. بنیان‌گذاران بازار مشترک اقتصادی اروپا شش کشور بودند و اعضاء این بازار هر دهه بیشتر شدند تا امروز که بیست و پنج کشور اعضاء بازار

مشترک را تشکیل می‌دهند. این بازار حجم عظیم بازرگانی جهان را به خود تخصیص می‌دهد، به طوری که اعتراض کشورهای توسعه نیافته را برانگیخته است. طرفهای اقتصادی بازار مشترک سه دسته بودند.

الف) اعضاء اصلی که کشورهای اروپایی عضو بودند.

ب) اعضاء وابسته

ج) بیگانگان

اعضاء وابسته بیشتر کشورهای جهان سوم و مستعمرات کشورهای اروپایی بودند و قلب سیاست بازار مشترک را عضویت و سیاست در مورد اعضاء وابسته تشکیل می‌دهد.

اختلاف اعضاء اصلی بازار مشترک در مورد عضوگیری و تقسیم منافع و نفوذ خود در مستعمرات سابق نهایتاً منجر به این شد که نظریه فرانسه در مورد عضویت وابسته مستعمرات در بازار مشترک پذیرفته شود و هیچ‌ده مستعمره فرانسه را در برگرفت و در مقابل فرانسه به سایر اعضاء اصلی اجازه داد که کالاهای خود را بدون عوارض مالیاتی به این مستعمرات صادر کنند، یعنی یک توافق نظری و عملی در فروش کالاهای خود و افزایش حجم صادرات به کشورهای توسعه نیافته و در حال توسعه در بین اعضاء اصلی بازار مشترک صورت گرفت. به همین دلیل بازار مشترک معروف به میراث خوار استعمار گردید و جایگزین استعمار کهن کشورهای اروپایی شد. حفظ و حمایت از منافع کشورهای اروپایی باعث ثبات و برقراری صلح از طریق برنامه‌ریزی صلح اقتصادی گردید. به تعبیری دیگر، اگر جنگ‌های بزرگ در اروپا به‌ویژه جنگ اول و دوم جهانی به خاطر اختلاف بر سر منافع اقتصادی به‌وقوع پیوسته بود، پس تأسیس بازار مشترک اروپا عامل بازدارنده جنگ و تأمین کننده منافع اقتصادی اعضاء اصلی بازار مشترک اروپا ایفای نقش کرده است. در عین حال گسترش شرکت‌های چند ملیتی و حد و مرز نداشتن سرمایه نیاز به داشتن اهرم نظامی و پشتیبانی از این منافع اقتصادی مشترک کشورها، ضرورت ایجاد و تأسیس پیمان نظامی آتلانتیک شمالی (ناتو) را در جهان سرمایه‌داری فراهم کرد. قابل توجه است که کشوری مانند ترکیه که مشکلات شدید اقتصادی دارد، بعد از آمریکا بزرگ‌ترین سهم نیروی نظامی را در پیمان نظامی ناتو داراست و به

مهم‌ترین مدافعان منافع کشورهای بازار مشترک اروپا و آمریکا تبدیل گردیده است. (بزری، عفیف، ۱۳۶۸: ۱۳۱).

در مقابل پیمان نظامی ناتو، کشورهای بلوک شرق پیمان نظامی ورشو را تشکیل دادند. زمینه تاریخی تشکیل پیمان ورشو به بعد از انقلاب اکتبر در روسیه بر می‌گردد. از دیدگاه لینین امکان وقوع انقلاب به آن سبکی که مارکس پیشنهاد کرده بود، در کشورهای صنعتی غیر ممکن بود، زیرا کشورهای صنعتی با داشتن مستعمرات و غارت این کشورها، زمینه انباشت سود را بیشتر فراهم کرده و بخشی از این سود را در جهت جلب رضایت کارگران در جامعه صنعتی خرج می‌کنند و بدین وسیله روحیه مبارزاتی آنان را خشی و منفعل می‌کنند.

پس تنها راه انقلاب تقویت جنگ‌های ضد امپریالیستی در کشورهای توسعه‌نیافته و مستعمره است که همراه نظریه نبرد طبقاتی زمینه انقلاب را فراهم خواهد کرد (افتخاری، ۱۴۸: ۱۳۶۳).

گسترش اندیشه سوسیالیسم در کشورهای توسعه‌نیافته و پیوستن به اردوگاه سوسیالیسم یعنی شوروی، حساسیت کشورهای سرمایه‌داری را برانگیخت و مبارزه همه جانبه‌ای را علیه شوروی و اندیشه سوسیالیسم برآورد اختنداشتند. جنگ جهانی دوم منجر به پیشروی شوروی در اروپای شرقی و جنگ زمانی خاتمه یافت که ارتش سرخ شوروی به برلین رسید. متفقین غربی (آمریکا، انگلیس، فرانسه) در بخش غربی آلمان مستقر شدند، و بالاخره با کمک یک‌دیگر حکومت فدرال تشکیل دادند و بخش شرقی آن‌هم در سیطره شوروی افتاد. در سال ۱۹۵۵ آلمان فدرال غربی به عضویت پیمان ناتو درآمد و همین موضوع مهم‌ترین علتی بود که شوروی‌ها را وادار به عمل متقابل و ایجاد پیمان نظامی ورشو کرد. در ۱۲ ماه مه ۱۹۵۵ پیمان ورشو به اعضاء اعضاء رسید و کشور چین به عنوان ناظر حضور داشت، اعضاء اصلی پیمان عبارتند از: شوروی، بلغارستان، چکسلواکی، جمهوری دمکراتیک آلمان، مجارستان، لهستان، رومانی و آلبانی که در سال ۱۹۶۸ از پیمان به طور رسمی خارج شد.

پیمان ورشو دارای تشکیلات سازمانی ذیل بود، کمیته مشورتی سیاسی، کمیته وزرای دفاع شورای نظامی، کمیته فنی نیروهای مشترک، کمیته وزرای خارجه، دبیرخانه مشترک فرمانده مشترک نیروی نظامی.

قابل ذکر است که آمار دقیق توانایی‌های نظامی جزء اسرار محترمانه هر پیمان و هر کشور می‌باشد. کشورهای سوسیالیستی برای دفاع از منافع اقتصادی خود علاوه بر اهرم نظامی یعنی تشکیلات پیمان ورشو، اقدام به تأسیس شورایی کردند که منافع اقتصادی و روابط بازارگانی کشورهای عضو را هماهنگ می‌ساخت.

این شورا در مقابل طرح مارشال و بازار مشترک اروپای غربی به وجود آمد.

در ۲۵ فوریه ۱۹۴۹، شوروی، لهستان، چکسلواکی، مجارستان، رومانی، بلغارستان "شورای همیاری‌های متقابل اقتصادی" یا کمکون^۱ را تشکیل دادند.

آلانی در سال ۱۹۶۱ از عضویت در این شورای اقتصادی مانند پیمان نظامی کناره‌گیری کرد. آلمان شرقی از سال ۱۹۵۰، مغولستان ۱۹۶۲ و کوبا از سال ۱۹۷۲ به عضویت کمکون درآمدند. یوگسلاوی از سال ۱۹۶۵ عضو وابسته این شورا گردید. با مقایسه دو پیمان بزرگ نظامی یعنی ناتو و ورشو به این نتیجه می‌رسیم که کشورهای صنعتی برای حفظ منافع اقتصادی و قدرت سیاسی اقدام به گسترش کمی و کیفی تولید تسليحات، طرح‌های نظامی و افزایش بودجه نظامی کرده‌اند. کشورهای بزرگ صنعتی با ایدئولوژی‌ها و نظام‌های متفاوت سیاسی بعد از جنگ جهانی دوم به این نتیجه رسیدند که به تنهاًی قادر به حفاظت از منافع کشور خود نیستند و هم پیمانی نظامی و اقتصادی با کشورهای هم مردم خود زمینه تقویت و برتری را در جهان و از میدان بدر بردن رقیب فراهم خواهد کرد. تلاش و فعالیت نظامی و اقتصادی اعضاء پیمان ورشو، در پوشش دفاع از سوسیالیسم و طبقات زحمتکش و همبستگی پرولتاریای جهان عنوان شد.

در پیمان ناتو تمام فعالیت‌های نظامی و اقتصادی ظاهرأ برای دفاع از مردم‌سالاری و آزادی ذکر شده است. بعد از فروپاشی نظام سوسیالیسم در شوروی و کشورهای بلوک شرق زمینه انحلال پیمان نظامی ورشو فراهم شد و بسیاری از کشورهای عضو پیمان ورشو و کمکون به عضویت بازار مشترک اقتصادی اروپا در آمدند. ولی آنچه که از نظام سوسیالیسم در روسیه باقی مانده است، قدرت تسليحاتی و نظامی این کشور است که عملاً به عنوان رقیب کشورهای غربی و آمریکا، تولید تسليحات و صدور آن افزایش داده است. علت این امر را در ساختار صنعتی جامعه روسیه باید جستجو کرد و نتیجه گیری می‌شود که در طول تاریخ، تکامل ابزار تولید به‌مراه تولید تسليحات جدید و کامل‌تر بوده است.

کشورهای غربی اعضاء پیمان ناتو باور و اعتقاد به دموکراسی را انگیزه برانگیختن جنگ‌ها و به اصطلاح به دفاع از آن برخاسته‌اند و اعضاء پیمان نظامی ورشو سابق حمایت از حقوق کارگران را انگیزه و محرك دفاعی مطرح کرده بودند، که محرك‌های دفاعی در هر دو پیمان نظامی ریشه در باورها و نظام ارزشی این جوامع داشت. اساساً برای هر دولتی امنیت ملی یک اصل کلی است و به خاطر همین امنیت اقدام به تولید تسليحات کشتار جمعی نموده‌اند. مجموعه‌های صنعتی – نظامی گسترش یافته و موضوع تأمین امنیت را مورد سؤال قرار می‌دهد. استراتژی دفاعی توسعه تسليحات براساس اندیشه ترس و وحشت از نظام مخالف در سیاست بین‌المللی شکل گرفت.

در نظام اقتصادی سیاسی جامعه سرمایه‌داری صنعتی با تمایلات سلطه‌طلبانه، تخصیص بودجه نظامی به عنوان عامل اساسی هدایت و ثبات این جامعه محسوب می‌شود. به همین دلیل تمایلی برای کاهش تولیدات تسليحاتی و تنفس‌زدایی نداشته‌اند. در بطن نظام اقتصادی سرمایه‌داری، تسليحات به عنوان ضامن ثبات و پشتیبانی از این نظام پذیرفته شده است. متأسفانه گسترش و پیچیده‌تر شدن تسليحات کشتار جمعی و آزمایشات متعدد سلاح‌های اتمی، میکروبی و شیمیایی هم‌چنان ادامه دارد، هر چند که از ماه ژولی ۱۹۴۵ آزمایشات بمب اتمی در سطح بین‌المللی در هوا و دریا ممنوع اعلام شد. کسانی که این تعهدات بین‌المللی را

طراحی و پذیرفته‌اند، در عین حال در عمل به رقابت تسلیحاتی ادامه می‌دهند کنای رئیس جمهور اسبق آمریکا می‌گفت: "اولین قدم مهم، گامی به سوی صلح است، گامی به سوی خرد، گامی به دور از جنگ" (ویستری، یورک، ۵، ۱۹۶۸: ۱۹۹).

البته بعد از مدت کمی در همین کشور تعلیق فعالیت‌های هسته‌ای مورد تردید قرار گرفت و تداوم فعالیت‌های هسته‌ای را شاهدیم. امنیت آمریکا با فن‌آوری تسلیحات هسته‌ای گره خورده است. نه تنها آمریکا بلکه در بلوک شرق به رهبری شوروی هم امنیت ملی با توسعه فن‌آوری هسته‌ای پیوند خورده بود. بعد از کشف مواد منفجره تا ساخت بمبهای اتمی، خشونت، میلیون‌ها بار بیشتر شده است. زمان اصابت و سرعت و برد تسلیحات کشتار جمعی توسط موشک‌های قاره‌پیما بیشتر شده و در عین حال فاصله نیم‌کره جنوبی به شمالی از نظر زمان شلیک تا اصابت به هدف کمتر شده است. هدف از تولید تسلیحات به‌ویژه موشک‌های از بین بردن تهدیدات و اهداف رقیب و دشمن است، که مورد توجه سیاستمداران، نظامیان و طرفداران رعایت اخلاق با مواضع متفاوت قرار گرفته است. از یک طرف منافع ملی و از سوی دیگر رعایت اخلاق با هم در تضاد قرار می‌گیرند. اهمیت به تأمین امنیت شهروندان جامعه به‌ویژه نیروهای نظامی، فکر طراحان نظامی را به خود مشغول کرده است. عملیات پیش‌دستی و غافلگیرانه باید مورد توجه قرار گیرد و نیروهای نظامی به عنوان نیروی بازدارنده در قبال اولین حمله متأثر می‌شوند و تلاش می‌کنند که مقابله به مثل و انتقام را عملی سازند. حجم و وزن و قدرت انفجار و هدف‌گیری درست درجه اطمینان موشک‌ها را بالا می‌برد. اگر هدف با یک موشک از بین برود، درجه اطمینان آن بالا می‌رود، ولی اگر برای یک هدف از موشک‌های مختلف استفاده شود درجه اطمینان پایین می‌آید، به همین دلیل آزمایشات متواتی برای بالا بردن درجه اطمینان احتیاج به هزینه زیاد دارد و این مخارج را یک جامعه فقیر نمی‌تواند تحمل کند و توان اجرای این پروژه‌ها را کشورهای ثروتمند صنعتی دارا هستند.

خلع سلاح و کنترل تسليحات

جنگ و صلح دو روی یک سکه‌اند و اگر به دلایل مختلف جنگ در طول تاریخ استناد کنیم. متوجه می‌شویم اگر دلایل و عوامل جنگ حذف و از زندگی جمعی کنار گذاشته شوند، صلح برقرار خواهد شد.

برای مثال، جنگ می‌تواند علل اقتصادی، سیاسی، جمعیتی، روانی، حقوقی و فرهنگی داشته باشد و اگر دلایل فوق تجزیه و تحلیل و از جوانب مختلف بررسی شوند، به راهکارهای عملی صلح نزدیک‌تر می‌شویم، در علت اقتصادی جنگ که به اختلافات اقتصادی شیوه‌های مختلف تولید و تکامل ابزار تولید و تسليحات می‌پردازند، بحث خلع سلاح هم به نوعی در این مقوله مستتر است، زیرا جنگ‌ها با اسلحه‌های بسیار ابتدایی تا پیچیده امروزی به وقوع پیوسته‌اند که در فرآیند تولید ساخته و پرداخته می‌شوند. به علت نتایج مخرب و وحشتناک جنگ‌ها در طول تاریخ شاهد کنترل و خلع سلاح به اشکال مختلف بوده‌ایم برای مثال:

به قول ادوارد هارپر^۱ در ۵۴۶ سال قبل از میلاد کنفرانس خلع سلاح در چین برگزار شد که گزارش آن بعد، توسط فردی از شاگردان کنفوتسیوس تهیه شد و به جنگی که هفتاد و دو سال بین دو ایالت چین جاری بود، خاتمه داد. (افتخاری، ۱۳۶۳: ۳۶۲).

در قرن هفتم پاپ کاربرد تیر و کمان را منع کرد و شورای لاتران^۲ کلیسا استفاده از منجنیق را ممنوع کرد (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۱۲۱).

خلع سلاح به معنی کم کردن یا نابودی تسليحات که از یک طرف یا چند جانبه در سطح منطقه‌ای یا جهان به طور کلی یا جزئی و کنترل شده یا نشده باشد، می‌باشد. از طرفی کنترل تسليحات عبارت است از خویشتن‌داری در سطح بین‌المللی در مورد سیاست‌های تسليحاتی، چه از نظر میزان تولید، کیفیت تسليحات، آرایش و کاربرد آن‌ها. دو اصطلاح "کنترل تسليحات" و "خلع سلاح" با هم متناوب به کار گرفته می‌شود که گمان می‌رود یک معنی را

۱- Edward Harper

۲- Latran

می‌رساند، در صورتیکه دارای دو معنی جداگانه می‌باشند. خلع سلاح همیشه به معنی کاهش است ولی کترل سلاح می‌تواند افزایش را در سطح تسليحات داشته باشد و توأم با خویشن‌داری بین‌المللی است، در بحث کترل تسليحات، بیشتر درمورد تعداد، کیفیت و آرایش تسليحات به بحث می‌پردازند ولی درمورد خلع سلاح طرفداران صلح از بعد اخلاقی و انسانی آن را مطرح می‌کنند که در صورت استفاده از تسليحات کشتار جمعی کره زمین به نابودی کشیده می‌شود.

تعدادی به مهار و کترل ارتش‌ها باور دارند که اساساً ارتش‌ها فزاینده و حشمت و بدینه می‌باشند. از سوی دیگر طرفداران خلع و کترل سلاح بر این باورند که فشارهای اقتصادی مانند صرفه‌جویی‌هایی که دولت اعمال می‌کنند، بر وضعیت زندگی مردم تأثیر گذاشته و اکثر حقوق‌بگیران و دیگر طبقات مجبور به پرداخت مالیات می‌شوند که این مالیات‌ها صرف تولید تسليحات مخرب شده و بهتر این است که این بودجه‌های نظامی صرف چیزهای بهتری چون بیمارستان، مدارس و غیره شود و عده‌ای هم اນباشت و انبار تسليحات را زمینه‌ساز تنش و جنگ بین‌المللی می‌دانند. متقدان نظریه خلع سلاح در مقابل طرفداران عدم خلع سلاح بر این عقیده‌اند که تولید سلاح هر چه بیشتر و مخرب‌تر باشد، در دل دشمن و خصم ترس ایجاد کرده و پذیرش قدرت برتر، وضعیت انفعالی را برای قدرت و دولت ضعیفتر فراهم می‌کند. به علاوه ناتوانی نظامی در مقابل دشمن منجر به شکست می‌شود و بر این اساس بر کارکردهای مثبت تولید تسليحات و گسترش آن تکیه می‌کنند و سلاح برای متقدان خلع سلاح بهترین وسیله برقراری امنیت و صلح است و دفاع از ارزش‌های نظامی را سرلوحه کار خود قرار داده‌اند.

از بعد اقتصادی خلع سلاح و کترل تسليحاتی نیازمند به هزینه هنگفت است و بحث خلع سلاح عملاً مانعی در جهت پیش‌رفت تکنولوژی و علوم ایجاد می‌کند و حتی منجر به بیکاری‌های انبوه خواهد شد و از نظر آن‌ها تولید تسليحات از نظر اقتصادی مولد است و در نتیجه دنیای بدون سلاح را یک تخیل و پندار پوچ تصور می‌کنند. قراردادهای کترل و خلع سلاح تاکنون نه نتیجه مثبتی نرسیده است و تا زمانی که انسان نتواند بر غراییز پرخاشگرانه و

خشونت بار خود غلبه کند و عدم توصل به خشونت را در خودسازی و تعلیم و تربیت نفی نکند، مباحث خلع سلاح از ابعاد مختلف اقتصادی، اخلاقی، سیاسی، نظامی به نتیجه‌ای قاطع و مثبت نخواهد رسید.

تاریخ برگزاری همایش‌ها و بستن قراردادهای خلع و کنترل تسليحات همان‌طور که ذکر شد به گذشته‌های بسیار دور می‌رسد. ولی در دوره موج دوم که پیش‌رفت صنعت سرعت بیشتری گرفته بود، دولت‌ها را وادار به گفت‌وگو و قبول و امضاء کردن معاهدات منع مسابقه تسليحاتی و خلع سلاح کرد. از مهم‌ترین موارد می‌توان تعییمات دادگاه لاهه در ۱۸ ماه مه ۱۸۹۸ نام برد که بیست و شش دولت با صد نماینده در جهت حفظ صلح جهانی در شهر لاهه گرد آمدند که هدف کنترل تسليحات بود که با مخالفت آلمان، این کنفرانس با شکست مواجه شد. دومین کنفرانس لاهه با پیشنهاد تئودور روزولت^۱ رئیس‌جمهور وقت آمریکا در سال ۱۹۰۷ تشکیل شد. در این همایش مقررات حقوق بین‌المللی در زمان صلح و جنگ تدوین شد و این بار هم با مخالفت آلمان رویرو شد و کنترل تسليحات و قبول حکمیت را نپذیرفت. در کنفرانس ۱۸۹۸ و ۱۹۰۷ منع استفاده از گازهای خفه کننده و مایعات مشابه و مشتقات آن‌ها به تصویب رسید. بعد از جنگ اول جهانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸) بسیاری از کشورها اقدام به تأسیس جامعه ملل کردند که از نظر کارکرد عملی نقش سازنده‌ای نداشت.

در سال ۱۹۲۵، پروتکل ژنو کنترل تجارت تسليحات را به تصویب رساند که در سال ۱۹۲۸ بعد اجرایی پیدا کرد (محمود مسائلی و عالیه ارفعی، ۱۳۷۱: ۱۱۴).

در سال ۱۹۲۸ طرح صلح کلوک^۲ در پاریس به امضاء بسیاری از کشورها رسید که در جنگ به عنوان ابزار سیاست استفاده نکنند.

با فرار رسیدن جنگ دوم جهانی (۱۹۳۹-۱۹۴۵) بحث خلع سلاح و کنترل تسليحات مجدداً تبدیل به مسئله در روز ملت‌ها و دولت‌ها گردید. به همین دلیل در سال ۱۹۴۴ طرح صلح در منشور آتلانتیک ریخته شد. در سال بعد ۱۹۴۵، مجمع سانفرانسیسکو با ۴۷ کشور زمینه

۱- Theodore Roosevelt

۲- Kellog

تشکیل سازمان ملل متحد را جهت برقراری صلح و امنیت جهانی پایه ریزی کرد و شورای امنیت وظیفه کنترل سلاح را با طرح‌های خود به عهده گرفت و در سال ۱۹۴۶ سازمان ملل "کمیسیون انرژی اتمی" را به وجود آورد که هدف آن منع کاربرد تسلیحات اتمی بود. در سال ۱۹۷۲ کنوانسیون منع توسعه تولید و ذخیره‌سازی سلاح‌های بیولوژیک را به تصویب رساند و تا سال ۱۹۸۵ حدود ۱۰۰ عضو داشت (به غیر از اسرائیل) (همان‌جا، ۱۱۴).

کنوانسیون ۱۹۸۱ سازمان ملل در مورد تسلیحات متعارف، کنترل و محدودیت تسلیحات را به تصویب رساند. البته در این معاهده برای متخاصلمان انتخاب هر اسلحه صدمه زنند، محدود نشده بود. هم‌چنین انتخاب و استفاده از وسایل و تسلیحاتی که موجب اذیت و آزار غیر لازم می‌گردد، در این معاهده ممنوع گردید. از موارد قابل ذکر دیگر این است که معاهده استفاده از تسلیحاتی که به محیط زیست با تأثیرات دراز مدت صدمه وارد کند، محدود گردید (همان).

از گفت‌وگوهای مهم کنترل تسلیحات بین دو بلوک سرمایه‌داری و سوسیالیسم که منجر به مباحث طولانی شد، بحث سال ۱ بود که در نوامبر ۱۹۶۹ آغاز گردید و گفت‌وگوهای سالت ۲ در نوامبر ۱۹۷۴ در جهت کنترل سلاح‌های استراتژیک بود، ولی عملاً مذاکرات سال ۱ و ۲ تأثیری بر سیاست کنترل تسلیحاتی نداشته است.

مذاکرات در جوئی بدینانه و عدم اعتماد به یک‌دیگر برگزار شد. یکی از مشکلات این گفت‌وگوها به این علت بود که مباحث حول و حوش سلاح‌های موجود چون کروز، میرو، مارو، ام – ایکس، اس – اس ۱۶ و ۲۰ و غیره بود که امکان تجهیز آنها به کلاهک‌های اتمی و میکروبی و شیمیایی وجود دارد. عدم اعتماد در مورد فعالیت‌های پنهانی تولید تسلیحات جدید با کاربرد و کیفیت بالاتر، زمینه بدگمانی و بی‌نتیجه ماندن مذاکرات را بین طرفین به دنبال داشت، چیزی که ریشه در روابط تولید و تکامل یافتن وسایل تولیدی دارد.

دست‌یابی به سلاح‌های جدید، به خاطر رقابت با امکانات تسلیحاتی دشمن، باعث تشدید مسابقه و رقابت تسلیحاتی و در نتیجه بی‌اعتمادی، بین طرفین مذاکرات سال ۱ و ۲ شد. به

قول بلوم فیلد^۱ علی‌رغم مذکرات سالت ۱ و ۲ در قدرت شوروی سابق و آمریکا آنقدر دارای سلاح هستند که می‌توانند چندین بار کره زمین را خراب کنند (افتخاری، ۱۳۶۳: ۳۸۲). توانایی‌های نظامی، حتی پس از فروپاشی شوروی در روسیه پا بر جا مانده است و در کشورهای صنعتی غرب هم، از نظر کمی و کیفی افزایش چشم‌گیری داشته است.

نتیجه‌گیری

بدون تردید مرحله‌ای از تاریخ زندگی انسان بدون جنگ و خونریزی مشاهده نشده است. انسان باقوه تعقل و تفکر توانسته است بر طبیعت مسلط شود و آن را دگرگون سازد. برای تسخیر طبیعت و رفع نیازهای اساسی اش اقدام به ساختن ابزار کرده است.

پیش‌رفت و تکامل جوامع به همراه تکامل ابزار تولید بوده است. ابزار تولید وسیله تولید و درآمد و ثروت گردید. می‌توان اذعان داشت که یکی از دلایل جنگ‌های داخلی و خارجی اختلافات اقتصادی و به خاطر منافع مادی بوده است. برای حفظ منافع مادی و همچنین برتری طلبی و تفوق بر دیگران و رفع تهدیدات داخلی و خارجی و برقراری امنیت، در خط تولید تسليحات ساخته شده و به موازات تکامل ابزار تولید، تسليحات هم تکمیل‌تر و به شکل وسایل کشتار جمعی امروزی درآمدند، به همان نسبت که تولید انبوه است، کشتار هم به شکل انبوه اتفاق افتاده است.

دولت‌ها برای حفظ قدرت سیاسی و تأمین امنیت داخلی و رفع تهدیدات خارجی اقدام به توسعه و گسترش نهاد نظامی کرده‌اند. ساخت نهاد نظامی با ساختار اجتماعی پیوند خورده و در هر مرحله از پیش‌رفت اقتصادی و تکامل ابزار تولید، نهاد نظامی هم به موازات دیگر نهادها به‌ویژه نهاد اقتصادی توسعه یافته و نوع نظامی‌گری نهاد ارتش با وضعیت ساختار اقتصادی اجتماعی متناسب بوده است.

جامعه صنعتی که دارای تقسیم کار اجتماعی پیچیده براساس تخصص و اکتساب است، نقش اجتماعی را بر مبنای تخصص توزیع می‌نماید و به همین دلیل مشروعیت احراز نقش‌های

اجتماعی و مشاغل بر مبنای عقلانیت است. اداره و هدایت جامعه صنعتی با گسترش دیوانسالاری^۱ مدرن و دقیق و منظم باعث پیش‌رفت و عقلانی شدن تولید و انباشت سرمایه شد. تولید انبوه در خارج از مرزها به دنبال بازار فروش، باعث جنگ‌های فراوانی بین قدرت‌های صنعتی به خاطر تصاحب بازار شد. حجم صادرات کالاهای گوناگون از نظر قیمت قابل مقایسه با صادرات تسليحات نبوده است و به همین دلیل فروش و صدور تسليحات باعث سودآوری، گسترش صنایع فلزی و ایجاد بازار کار در جوامع صنعتی شد، به طوری که حذف صادرات اسلحه باعث از بین رفتن میلیون‌ها مکان کار در جامعه صنعتی می‌شود. علاوه بر اینکه کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه به علت وابستگی به واردات از کشورهای صنعتی، روز به روز از استقلال همه جانبه آن‌ها کاسته شده و وابستگی آن‌ها به تأمین و ذخیره ارز خارجی جهت خرید کالاهای مورد نیاز به‌ویژه اسلحه افزایش یافته است.

در ابتدای قرن بیستم با وقوع انقلاب اکتیر، زمینه به وجود آمدن دو قطب صنعتی متفاوت از نظر نظام اقتصادی – سیاسی را شاهدیم که عملاً رقابت ایدئولوژی، اقتصادی سیاسی این دو بلوک به‌ویژه بعد از جنگ جهانی دوم به اوج خود رسید و پیمان‌های نظامی ناتو و ورشو به همراه همکاری‌های اقتصادی اعضاء این دو پیمان، زمینه رقابت و تولید تسليحات را درجهان چندین برابر کرد، به طوری که کشورهای اروپایی بسیاری از کشورهای در حال توسعه و توسعه‌نیافته هم گرایشی به این یا آن پیمان داشتند و همکاری‌های اقتصادی – سیاسی و به‌ویژه نظامی خود را با استراتژی این دو پیمان همسو و هماهنگ می‌کردند. رقابت تسليحاتی بین دو قدرت جهانی به خاطر سیطره بر جهان روزبه روز بر نوآوری‌های جدید تسليحاتی افزود، به نحوی که این رقابت در هوا و فضا دریا و زمین سایه افکند.

طبعاً این همه پیش‌رفت علمی و صنعتی مدیون کار صاحبان اندیشه و دانشمندان این کشورها بوده است. به طوری که همین صاحبان دانش فنی نسبت به عواقب خطربناک و غیر انسانی و وحشیانه استفاده از این تسليحات هشدار داده و دولت‌ها را جهت کنترل و خلع

تسليحات ترغیب و تشویق نموده‌اند. در عین حال مشاهده می‌کنیم با توجه به برگزاری همایش‌ها و جلسات آشکار و محترمانه توسط سازمان‌ها و تشکیلات بین‌المللی و دولت‌ها و جریانات مردمی به خاطر خلع سلاح و کنترل تسليحات و مخالفت با جنگ، نتیجه‌های مثبت در جهت رفع پرخاشگری و خشونت و جنگ در سطح بین‌المللی و مناطقی که از نظر جغرافیای سیاسی^۱ حساس هستند، مشاهده نشده است و عملاً مقررات و کنوانسیون‌های بین‌المللی نقشی در کاهش خشونت و جلوگیری از جنگ نداشتند. در اینجا است که این توهم ایجاد می‌شود که شاید نظر بسیاری از صاحب‌نظران چون اشتاین متن^۲، ایزوله^۳ ژرژ سورل^۴، کمپلورویج^۵ درست باشد که معتقدند: "جنگ پدیده‌ای است ابدی و غالباً مفید" (بوتول، گاستون، ۱۳۶۸: ۲۲).

هم‌زمان اندیشه مخالفین نظریه فوق قوت می‌گیرد که امکان از بین رفتن جنگ با تغییر ساختار اجتماعی امکان‌پذیر است، هم‌چنان‌که سوسيالیست‌ها بر آن معتقدند؛ هر یک از این دو نظریه دلیل خاص خود را مطرح می‌کنند، طرفداران به جنگ ویژگی‌های جسمانی و دماغی انسان‌ها را برابر نمی‌دانند و به همین دلیل می‌گویند چون نابرابری امری است طبیعی، جنگ هم امری بدیهی و طبیعی است. این افراد براساس اصالت دادن به فرد و ویژگی‌های روان‌شناسی جنگ را توجیه کرده‌اند؛ در مقابل کسانی که به اصالت جمع و جامعه‌شناسی بهاء داده‌اند، حذف جنگ را با تغییرات ساختاری در جامعه ممکن دانسته‌اند. در عین حال هم تغییرات در اشکال جوامع می‌تواند به جلوگیری از جنگ کمک کند و مهم‌تر آنکه برای جلوگیری از رفتارهای پرخاشگرایانه و خشونت‌آمیز و هم‌چنین تمایلات برتری طلبانه انسان، نیاز به تربیت و تهذیب نفس ضروری است و مبارزه با خواسته‌های نفسانی از طریق ادیان به‌ویژه اسلام پیشنهاد شده است، هم‌چنان‌که "محراب" محل حرب و جنگ با شیطان است.

۱- Geopolitics

۲- Steinmetz

۳- Isoulet

۴- George Sorel

۵- Gumplowicz

فهرست منابع

- ادبی سده، مهدی (۱۳۷۹): **جامعه‌شناسی جنگ و نیروهای نظامی**، تهران، سمت.
- ارسطو، (۱۳۷۱): **سیاست**، ترجمه حمید عنایت، تهران، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی.
- ازغندی، علیرضا (۱۳۷۴): **ارتش و سیاست**، تهران، نشر قومس.
- افتخاری (۱۳۶۳): **مسائل نظامی و استراتژیک**، معاصر، تهران، انتشارات دانشکده حقوق.
- آلن بیرو (۱۳۷۰): **فرهنگ علوم اجتماعی**، ترجمه باقر ساروخانی، تهران، انتشارات کیهان.
- بزری، عفیف (۱۳۶۸): **میلیتاریسم امریکا**، مترجم محمد رخشند، تهران، امیرکبیر.
- بوتول گاستون (۱۳۶۸): **جامعه‌شناسی جنگ**، ترجمه هوشنگ فرجخسته، تهران، انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی.
- بیلیس، جان، بوث کن، گارنت جان، قیل ویلیامز (۱۳۶۹): **استراتژی معاصر**، ترجمه هوشنگ میرفخرائی، تهران دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی.
- تافلر الین، تافلر هایدی (۱۳۷۲): **جنگ و ضد جنگ**، ترجمه شهین دخت خوارزمی، تهران، نشر سیمرغ.
- تافلر الین، تافلر هایدی (۱۳۷۵): به سوی تمدن جدید، مترجم محمدرضا جعفری، تهران، نشر سیمرغ.
- تاك، ریچارد (۱۳۷۶): **هابز**، مترجم حسین بشیریه، تهران، طرح نو.
- ثقفی عامری، ناصر (۱۳۷۰): **ابتکار دفاع استراتژیک آمریکا یا جنگ ستارگان**، تهران، دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی.
- جهانگلورامین (۱۳۶۸): **انقلاب فرانسه و جنگ از دیدگاه هگل**، تهران، سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی.
- جهانگلورامین (۱۳۷۸): **کلاز ویتس و نظریه جنگ**، تهران، انتشارات هرمس.

دورکیه، امیل (۱۳۶۲): *قواعد روش جامعه شناسی*، مترجم علی محمد کاردان، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.

دوروژه، موریس (۱۳۶۹): *جامعه شناسی سیاسی*، ترجمه ابوالفضل قاضی، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.

رابینسون جان، کالدور مری، تامپسون ای.بی، گالتونک یوهان، دیمبلبی جوناتان، پتنز مایکل (۱۳۶۸): *بحثی در باب خلع سلاح*، ترجمه هرمز همایون پور، تهران، نشر آگاه.

صدیق سروستانی، رحمت (۱۳۷۵): *همایش و توسعه امنیت عمومی*، تهران، وزارت کشور.
فضائی یوسف (۱۳۵۶): *پیدایش انسان و آغاز شهرنشینی*، تهران، امیرکبیر.

قاضی ابوالفضل (۱۳۷۲): *حقوق اساسی و نهادهای سیاسی*، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.

کرنیک فرانس (۱۳۸۷): *ارتش و علوم اجتماعی*، مترجم محمد مظلوم خراسانی، مشهد، انتشارات دانشگاه فردوسی.

کونیک ساموئل (۱۳۴۶): *جامعه شناسی*، ترجمه مشق همدانی، تهران، امیرکبیر.

ماکیاولی نیکولو (۱۳۷۴): *شهریار*، ترجمه داریوش آشوری، تهران، کتاب پرواز.

مان، نرمان (۱۳۹۳): *اصول روان‌شناسی*، ترجمه محمود ساعت‌چی، تهران، امیرکبیر.

مسائلی محمود، ارفعی عالیه (۱۳۷۱): *جنگ و صلح از دیدگاه حقوق و روابط بین‌الملل*، تهران، دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی.

می‌یر، پتیر (۱۳۶۸): *جامعه شناسی جنگ و ارتش*، مترجم محمد صادق مهدوی، علیرضا ازغندي، تهران، نشر قومس.

نویدنیا، منیژه (۱۳۸۲): *درآمدی بر امنیت اجتماعی*، تهران، فصل‌نامه مطالعات راهبردی.

وثوقی، منصور، نیک خلق، علی اکبر (۱۳۷۱): *مبانی جامعه شناسی*، تهران، انتشارات خردمند.

هاپز، توماس (۱۳۸۰): *لویاتان*، ترجمه حسین بشیریه، تهران، نشر نی.

هاوارد، مایکل (۱۳۷۷): *کلازوپس*، ترجمه غلامحسین میرزا صالح، تهران، طرح نو.

- Albrecht, Ulrich, Ernst Dieter, Lock Peter, Wulf Herbert (۱۹۷۶): Rüstung und unterentwicklung, Hamburg, rororo.
- Boserup Anders, Mack Andrew (۱۹۸۲): Krieg ohne Waffen? Hamburg, rororo.
- Duve Freimut (۱۹۸۳): Atomwaffen in Europa, Hamburg, rororo.
- Engels, Friedrich(۱۹۷۱): Anti- Dühring, Berlin, Dietz Verlag.
- Vilmari, Fritz(۱۹۷۳): Rüstung and Abrüstung im Spätkapitalismus, Hamburg, rororo.
- Wiesner, J., York, H (۱۹۶۸): "Keine Verteidigung möglich", in krippendorff, Ekkehart (Hrsg), Köln, Berlin, Kiepenheuer und Witsch.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی